תאומים סיאמיים דו-ראשיים היבטים הלכתיים

הרב דייר חיים סיימונס

הקדמה

כתוב בגמרא: ״בעא מיניה פלימו מרבי, מי שיש לו שני ראשים, באיזה מהן מניח תפילין.״¹

איש שיש לו שני ראשים הוא דוגמא אחת ממה שמכונה היום "תאומים סיאמים" – דהיינו, שני בני אדם שנולדו מחוברים בחלק מסוים של גופם. יש דרכים בלי סוף איך הילדים יכולים להיות מחוברים. לדוגמא: בחזה, בטבור, בישבן, בראש ועוד ועוד. הדוגמא שהובאה בשאלה של פלימו היא - תאומים שנולדו כגוף אחד בעל שני ראשים. בספרות הרפואית הם ידועים כ-dicephalus (מהמילה הלטינית b - ראשים.)

אפילו במקרה של תאומים מסוג dicephalus, יש סוגים שונים. לפעמים הם מחוברים מהכתף למטה, מהחזה למטה, מהטבור למטה. ואפשר שגם ראשיהם מחוברים יחד. נשאלת השאלה, על איזה סוג מדברת הגמרא שלנו? הבה נעיין בלשון הגמרא - יי מי שיש לו שני ראשים באיזה מהן מניח תפילין.יי מפני לשון הגמרא השואלת באיזה ראש הוא יניח תפילין, ניתן להוציא את הסוג אשר בו שני הראשים מחוברים יחד.

לפי משמעות שאלת הגמרא, נראה שיש כפילות *רק* בראשם של התאומים - דהיינו התאומים מחוברים מהכתף למטה. אפשר להביא ראיה נוספת מהעובדה שפלימו לא שואל באיזה יד הוא יניח תפילין. לתאומים שנולדו מחוברים מהחזה למטה יש 4 ידים. אולם לאלו המחוברים מהכתף למטה יש ברוב מקרים רק שתי ידיים, והם נקראים בלטינית dibracius (שתי ידיים). ידועים מקרים בהם יש לתאומים שלוש או ארבע ידיים, אולם הידיים האמצעיות מחוברות או תקועות מאחרי הגב ואינן שימושיות.

מכל הנייל אפשר להגיע למסקנה ששאלת פלימו היא לתאומים המחוברים מהכתף למטה.

נציין שתופעת התאומים עם שני ראשים אינה מוגבלת לבני אדם. אותה תופעה נמצאה גם בבעלי חיים, במיוחד בנחשים.² נחשים כאלו מוזכרים בזוהר אשר עושה השוואה עם צאצאי קין, כפי שכתוב: ״וכלא חזי דאינון תולדות דקין, ועל דא אינון בתרין ראשין, כתרין חיוון...״³

תגובות לשאלת פלימו

תשובת רבי לשאלת פלימו, היתה ״או קום גלי או קבל עלך שמתא״. יש ראשונים הלומדים משאלת פלימו שאחת מהסיבות לנדות בן אדם היא, שהוא שואל שאלה בלתי אפשרית. אנו לומדים זאת מדברי השו״ע שכותב את זה כסיבה לנידוי, דהיינו: ״שואל דבר שאי אפשר״. בפירושו לטור נותן הבית יוסף כמקור להלכה זו את תשובת רבי. 6

 $^{^{1}}$ מנחות לז.

 $^{^{2}}$ הרב יוסף בא-גד, נחלי-האשכולות,. (1989:), עמי

 $^{^3}$ הקדמה לזוהר סעי

 $^{^4}$ מנחות לז.

אוייע יוייד סיי שלייד סעי מייד 5

בייי על הטור יוייד סיי שלייד. דייה כתב הראבייד 6

נציין שפלימו היה תנא בדור החמישי 7 ומוזכר במספר מקומות בשייס. לפעמים ההלכה היא כמותו. למשל:

- במסכת ברכות: פלימו אומר שבברכת המזון "צריך ליקדים ברית לתורה" 3
- במסכת פסחים: בקשר לבדיקת חמץ אומר פלימו שייכל עצמו אינו בודק מפני הסכנה." (פירוש רשיי: כל עצמו של חור אינו בודק, שלא יאמר הנכרי כשפים עשה לי.)
- כמו-כן במסכת קידושין לומדים שפלימו ״היה מופלג בחסידות ובפרישות והתגרה בשטו.״¹⁰

קרוב לוודאי שפלימו שמע על מקרה אחד או על מקרים אחדים של תאומים כאלו, ואנו נראה במהלך מספר דוגמאות המוזכרות בספרות הרומאים של התקופה הזאת.

לכן נשאלת השאלה, למה רבי הגיב בחריפות לשאלת פלימו. אפשר שהוא לא שמע על מקרה של תאומים כאלה או אם הוא שמע, אפשר שהוא סבר שילד כזה ימות בגיל צעיר ביותר ולא יגיע לגיל חיוב הנחת תפילין.¹¹

הגמרא הנייל מיד ממשיכה במקרה של ילד שנולד עם שני ראשים: ייאדהכי אתא ההוא גברא, אייל איתיליד לי ינוקא דאית ליה תרי רישי, כמה בעינן למיתב לכהן.יי הגמרא משיבה שהסכום הוא עשרה סלעים – חמשה לכל גולגולת [ראש].¹²

מחד גיסא ראינו שהבית יוסף מביא את תשובת רבי בקשר לשאלת פלימו כסיבה לנידוי, ומאידך גיסא הב"יי¹ מביא כמקור להלכה שמובאת בטור¹, שצריכים לשלם עשרה סלעים לפדות ילד עם שני ראשים, רק את הגמרא הזו במנחות! אולם אפשר לתרץ סתירה זו, שהב"י סובר שילד עם שני ראשים יכול לחיות עד שלושים יום אולם לא עד גיל של הנחת תפילין. בספרות הרפואית (כפי שנראה להלן), כתוב שילדים כאלו נולדו מתים או שמתו דקות או שעות לאחר הלידה. עד לפני כעשר שנים, היו רק מקרים בודדים שהילדים הללו חיו יותר ממספר שעות (ראה למטה).

כמה מאות שנה לאחר הגמרא מזכיר הרמב״ם בספרו הרפואי ״פרקי משה״ - מקרים שהיו בעבר, על מספר ילדים שנולדו עם שני ראשים¹¹ *(ראה פרטים למטה)* - אולם הוא לא מפרט אם הם היו מחוברים מהכתף למטה.

ספר זה הוא הספר הגדול ביותר בכתבי הרמביים בנושא רפואה. הוא כתב את הספר הזה בשפה הערבית בין השנים דיתתקמייז – דיתתקיין (1190-1187). במשך השנים תורגם הספר למספר שפות, כולל עברית, ונמצא במספר כתבי-יד והוצאות. 16.

נציין שהרמביים לא מביא בחיבורו יימשנה תורהיי את ההלכה בקשר לפדיון בן שהוא עם שני ראשים, אעייפ שהוא מזכיר את המקרים הללו בספרו ייפרקי

²⁷⁸ עמי (ב), עמי ואמוראים (ב), עמי אטלס עץ-חיים כרך אטלס אטלס אטלס אים רפאל הלפרין, אטלס אים 7

⁸ ברכות מח:; טור או״ח סיי קפ״ז

יז סעי זי (שוייע אוייח אוייה אוייג אוייג אוייג אוייג פסחים 9

קידושין פא. ; אטלס עץ החיים, שם 10

השאלה אם ילד כזה נחשב כטריפה מוזכר בגמרא (מנחות לז.) ואחייכ אצל הפוסקים השונים במשך הדורות עד היום הזה. 11

²¹ מנחות לז. – לז:

ביי על הטור אייה, דייה סיי שייה, ביי על הטור בי ראשים $^{\rm 13}$

טור יוייד סיי שייה ¹⁴

מגיד, פרקי משה, מאמר כ״ד, פסקא ראשונה, תרגומו של ר׳ נתן המאתי: יוצא לאור ע״י הרב צמח מגיד, 15 ווילנא,

¹⁶ Maimonides' Medical Writings, translated and annotated by Fred Rosner, Haifa, 1989, pp. xii-xvii

משה." אפשר הוא סבר על פי הידע הרפואי שלו, שילד כזה לא יכול לחיות עד 30 יום - הגיל של פדיון הבן. 17

תאומים דו-ראשיים במהלך ההיסטוריה בספרות הכללית

בהיסטוריה הרומאית מוזכר מספר מקרים של ילדים שנולדו עם שני ראשים. אמיאנוס שחי במאה ה-4 כתב על ילד בפרבר של אנטיוך: "נולד ילד עם שני ראשים." כמו כן אנטונינוס פייוס כתב שלאחר מספר אירועים טבעים וטראגים נולד ילד כזה. ליווי כתב שבשטח של ויי נולד ילד כזה. ליווי כתב שבשטח של ויי נולד ילד כזה. מחומים הללו היו מחוברים מהכתף למטה או במקום נמוך מהכתף.

בכתבים שלו מזכיר סיינט אוגוסטין של היפו, שחי במאה ה-4 – מאה ה-5, מזכיר שרק לפני כמה שנים, נולד במזרח תינוק עם שני ראשים, שתי חזות, וארבע ידיים, אולם רק בבטן אחת ושתי רגליים. הוא הוסיף שהוא חי מספיק זמן, (אולם הוא לא כותב אם הוא היגיע לגיל בגרות). המקרה היה כל כך מפורסם שרבים באו לראותו.¹²

שני מחברים ממאות הביניים – פיאר בויסטיאו²² ופורטוניוס ליסטי²⁵ מנסים לצייר את האיש הזה, ושניהם מציירים אותו כאיש *מבוגר מחובר מהכתף למטה*. אולם לפי ספרו של אוגוסטין, נראה שחיבורו היה למטה מהכתף. כמו כן בויסטיאו גם מביא²⁴ מכתבי סליוס רודיגינוס (פרק 27) תמונה של שני בני אדם שכל אחד מהם עם שני ראשים וגם פה הם שניהם מבוגרים ומחוברים מהכתף למטה. יש כרוז דומה של אישה מבוגרת עם שני ראשים, שנולדה בתחילת המאה ה-16. אולם מספר היסטורי גרמני לומדים שה"אישה המבוגרת" נפטרה לאחר שעה אחת בלבד מזמן לידתה!²⁵ כמו-כן, ישנו ציור גרמני ישן מסוף המאה ה-17 של קשת טורקי עם שני ראשים. אולם יש מלומדים שסוברים שהוא לא היה קיים כלל, ומטרת הציור היתה רק עבור תעמולה מלחמתית.²⁶

אמברוז פארי היה רופא מפורסם במאה ה-16 ובספרו נמצא ציור של האומות מבוגרות עם שני ראשים על גוף אחד, שהיו מחוברות מהכתף למטה האומות מבוגרות עם שני ראשים על גוף אחד, שהיו מחוברות מהכתף למטה דהיינו, כמו הגמרא שלנו. הן חיו לפני אמצע המאה ה-16. פארי כותב שהרצון שלהן לאכול, לשתות, לישון, לדבר ולעשות כל דבר התעורר באותו הזמן 12 . אולם הוא לא מזכיר אם ראש אחד היה יכול להרגיש צער עקב מכה שנתקבלה בראש השני.

¹⁷ היו מקרים אחרים שהרמב"ם השתמש בידע שלו במדע ב"משנה תורה." למשל: הוא דלג על התנאי שהחילזון נמצא רק פעם בשבעים (או שבע) שנה (משנה תורה הלי ציצית, פרק ב הלכה ב); גם אנשי הזואולוגיה היום אומרים שלא ידוע להם על דגים המצויים ברווח של מספר שנים!.כמו כן הרמב"ם דילג על איזכור הארנבת והשפן כמעלי גרה (שם, הלי מאכלות אסורות, פרק א הלכה ב); אפשר לומר שהסיבה לכך שהתורה כותבת שהם מעלי גרה היא, שהם נראים לפני בני אדם כאילו הם מעלי גרה בגלל תנועות הפה שלהם, והתורה מדברת כלשון בני אדם!

¹⁸ Ammianus Marcellinus vol.1, William Heinemann: London, 1971, pp.542-44

¹⁹ The Scriptores Historiae Augustae, vol. 1, William Heinemann: London, 1922, p.122

²⁰ Livy, vol. xii, book xli, William Heinemann: London, 1964, p.254

²¹ Saint Augustine. "The City of G-d," ed. Vernon J. Bourke, Book xvi, Chap.8., Image Books: New York, 1958, p.366,

²² P. Boaistuau, Histoires Prodigieuses, Paris, 1560 (reprinted 1961), p.69

²³ F. Liceti. Picture from Internet: www.bium.univ-paris5.fr/monstres/biblio/pres-boaistuau04.htm

²⁴ Boaistuau, op. cit. p.219

Bondeson J., "Dicephalus Conjoined Twins: A Historical Review With Emphasis on Viability," Journal of Pediatric Surgery, vol.36, no.9, (September), 2001, pp.1436-37.

²⁶ Ibid., pp.1437-38.

²⁷ The Workes of that famous Chirurigion Ambrose Parey, London, 1665, p.644

²⁸ Ibid.

קיימת ביקורת²⁹ על מידת הדיוק ההסטורי של פארי. אמנם הוא אסף מספר מקרים ממקורות מוסמכים, אולם הוא גם מביא, למשל, תמונה של ילד עם כנפיים במקרים ממקורות וגם רגל של עוף עם עין נוסף בברך במקום בראש³⁰ והוא האמין שזה מקרה שהיה! לכן, כנראה, התמונות שלו אינן מציאותיות אלא הובאו לתת מסר דתי (נוצרי)!

נוסף לזה יש ספק גדול אם באותה תקופה יכול היה אדם בעל שני ראשים לחיות עד גיל מבוגר. (ביקורת זו ניתן למתוח גם על התמונות של בויסטיאו וליסטי.) אפילו לפני כמאה שנה כתב רופא מוסמך שאיש *מבוגר* כזה הוא בלתי אפשרי¹³.

כמאתיים שנה לאחר ספרו של פארי, יצא לאור הספר עייי הירסט ופירסול. שם נמצא פרק שמביא מספר תאומים דו-ראשיים⁵², אולם נראה שהם מחוברים מתחת לכתף. פרק זה כולל גם *צילום* של התאומים ממשפחת טוסי⁵³ שנולדו בשנת 1877. אולם רואים אנו מהתמונה שהחיבור שלהם מתחיל מהחזה ולכן גם הם אינם שייכים לנושא שלנו. כמו כן במאמר בכתב עת רפואי נזכר בפירוש מקרה זה שהחיבור מתחיל מהצלע השישי.⁵⁴

בספר שנכתב עייי גוילד ופייל ויצא לאור בשנת 1896 מופיעים מספר מקרים של תאומים עם שני ראשים, שנולדו בין תקופת הרומאים למאה ה-35.19 אולם לפי ההסברים והתמונות כולם היו מחוברים מהחזה או אפילו מהטבור למטה. לכן הם לא זהים למקרה שמוזכר בגמרא. כנראה כל התאומים המוזכרים בספר זה חיו מספר שנים. יתכן מאד שאלו שנולדו באותה התקופה מחוברים מהכתף למטה נולדו מת או מתו מיד לאחר הלידה. לכן הם אינן מוזכרים בספר זה.

אולם רוב הספרות בנושא זה היא מכתבי עת רפואיים מהמאה ה-20, ובמיוחד ב-50 השנים האחרונות. בכתבים הללו הובא מספר גדול של מקרים יחד עם תמונות של תאומים מחוברים *מהכתף למטה*. לרובם יש שתי ידיים . למעט מהם יש שלוש או ארבע ידיים, שהאמצעי(ות) שבהם תקוע(ות) לאחר הגב וכנראה

Harris R., "The Blended Tocci Brothers and their Historical Analogues," American Journal of Obstetrics, vol.25, 4, April 1892, p.467

Gould G. and Pyle W., Anomalies and Curiosities of Medicine, Bell Publishing Co: New York, 1896, (republished by Julian Press, 1956), pp.164-65

³⁰ Parey, op. cit., p.643

Hirst B. and Piersol G., Human Monstrosities. Part iv, Lea Brothers: Philadelphia, 1893, pp.151-57, plates xxx, xxxi.

³³ Ibid., p.153

³⁴ Harris, op. cit., p.461

³⁵ Gould, op. cit., pp.183-87

ללא שימוש. הם נולדו בכל רחבי תבל, בין היתר - ביפאן 36 , בארה 12 , בבריטניה 86 , באוסטרליה 96 , בקוריה 96 , במפרץ הפרסי 14 ,בסינגפור 16 , ואפילו בישראל 16 .

רובם נולדו מת או מתו מיד לאחר הלידה. אולם היו תאומים שנולדו בשנת 1937 ברוסיה וחיו למעלה משנה⁴⁴, וזוג אחר שחי 11 ימים⁴⁵. עקב ההתפתחות של הידע והתנאים הרפואיים, מספר תאומים כאלו שנולדו בשנות ה-1990 המשיכו לחיות ואפילו עד היום: דוגמת התאומות ממשפחת הנסל, שעדיין מחוברות, הגיעו (בשנת 2005) לגיל 46.15 התאומות ממשפחת הולטון הופרדו בגיל 3. אחת מהן מתה לאחר כמה ימים מהניתוח, אבל השניה חיה עד היום (2005) והיא בגיל 17.17

מה גורם להיווצרות תאומים סיאמיים (כולל הסוג דו-ראשיים)!

לפי סיבה פנימית, הביצה לא חולקה לגמרי לשניים. 48 אולם יש גם סיבות חיצוניות. בספרי הרפואה נכתב שסיבות חיצוניות יכולות לגרום ללידת תאומים חיצוניות. בספר ייפרקי משהיי - ספר רפואי של הרמביים כתוב: ייביאר המעתיק שימצא בספר הזה בייכאב גיד הנשהיי יתוקן בייכאבי הנשיםיי לאפוקרט, העתיקו חנן מלשון יון ללשון ערבי, ופרשו זולת גאלינוס, ונמצא בפירושו אותו תוספת ענינים זרים, ומהם שהוא אמר, שלקתה חמה בסקיליאייה לקות גדולה וקרה בשנה ההיא, שנשים היו יולדות ילדים משונים בצורה, שהיו להם שני ראשים..." 49 זה תואם במה

Miyabara S., Okamoto N. et al., "A Study on Dicephalic Monsters, especially with regard to Embryopathology," Hiroshima Journal of Medical Sciences, vol.22, no.4. December 1973, pp.377-395

Siebert J., Machin G., et al., "Anatomic Findings in Dicephalic Conjoined Twins: Implications for Morphogenesis," Teratology. vol.40, 1989. pp.305-310; Groner J., Teske D. et al., "Dicephalus Dipus Dibrachius: An Unusual Case of Conjoined Twins," Journal of Pediatric Surgery, vol.31, no.12, (December), 1996, pp.1698-1700; Reaves B., "Dicephalous Monster," American Journal of Obstetrics and Gynecology, vol.37. 1939, pp.166-67; Golladay E., Williams G. et al., "Dicephalus Dipus Conjoined Twins: A Surgical Separation and Review of Previously Reported Cases," Journal of Pediatric Surgery, vol.17. no.3, (June), 1982, pp.259-64.

McFarlane C., "A Case of Double Headed Monster," Journal of Obstetrics and Gynecology, vol.67, 1960, pp.615-17; Nowell S. and Owen-Jones R., "Dicephalic Monster," Journal of Obstetrics and Gynecology of the British Empire, vol.54, 1947, pp.507-09; Spitz L., Stringer E. et al., "Separation of Brachio-Thoraco-Omphalo-Ischiopagus Bipus Conjoined Twins," Journal of Pediatric Surgery, vol.29, no.4, April 1994, pp.477-81.

Alderman L., "A Case of Dicephalic Monstrosity Delivered without Medical Aid," The Medical Journal of Australia, vol.35. 1948, pp.531-32; Beischer N. and Fortune D., "Double Monsters," Obstetrics and Gynecology, New York, vol.32, 1968, pp.158-70.

⁴⁰ Seo J., Shin S. et al, "Cardiovascular System in Conjoined Twins: An Analysis of 14 Korean Cases," Teratology vol.32, 1985, pp.151-61.

El-Gohary M., "Siamese twins in the United Arab Emirates," Pediatric Surgery Int, vol.13, 1998, pp.154-57.

Roddie T., "Case of Uniumbilical-Dibrachi-Dicephalic Monster," British Medical Journal, 10 March 1956, pp.552-54.

יתינוקת בעלת שני ראשים נולדה בירושלים – ונפטרה,יי מעריב, 4 בינואר 1999, עמי 20. הרופא אמר 43 ב-1999 שמילים בעלת שני ראשים נולדה בירושלים – ונפטרה,יי מעריב, 4 בינואר 1999, עמי 20. הרופא אמר לי (בשנת 2005) שהמקרה לא פורסם בספרות הרפואית.

44 Golladay, op. cit., p.259

⁴⁵ Groner, op. cit., p.1698;

האנציקלופדיה העברית, כרך כ״ד, טור׳ 86 (תמונה), חברה להוצאת אנציקלופדיות: ירושלים, תשל״ב

⁴⁶ "Abigail and Brittany Hensel," Internet:

www.refernce.com/browse/wiki/Abigail_and_Brittany_Hensel;

"Conjoined Twins in the World A-Z," updated November 15 2005, Internet:

mypage.direct.ca/c/csamson/multiples/worldconjoined.html

⁴⁷ "Conjoined Twins..." Internet, op. cit.

⁴⁸ "Siamese Twins," The New Encyclopaedia Britannica, 15th edition, vol.20, p.414.

שכתוב בספרות של הרומאים בתקופת אפוקרט: דהיינו: "נראה כוכב שביט" והיו תופעות משונות בשמים. 50

אף על פי שלפי אנשי המדע אין סכנה פיזית לבני אדם בזמן ששביט וכדומה נראים בשמים, אולם אפשר שהיתה אז סכנה רוחנית, למשל, מן החשש שהשביט יגיע לארץ.

בתקופתנו נמצא בכתבי העת הרפואיים מספר הצעות לתופעה שגדל מספר ילדים הנולדים עם שני ראשים. בין הסיבות נמנים פצצת הכור האטומי בצירנובל ב-1986 שימוש בגז במלחמה בין עירק ואיראן בין השנים 1988-1980 דוגמה ב-1986 שם סטטיסטיקות נמצאה במאמר רפואי שיצא לאור בעיר הירושימה ביפאן. שם רואים שמספר הילדים שנולדו עם שני ראשים ביפאן עלה באופן ניכר מזמן רואים שמספר הילדים שנולדו עם שני ראשים ביפאן עלה באופן ניכר מזמן ההפצצה האטומית ביפאן בשנת 1945: משנת 1896 – 1977, דהיינו תקופה של 1952 שנה, היו רק 7 מקרים של תאומים דו-ראשיים ביפאן; אולם משנת 1951 – 1973 דהיינו תקופה של 22 שנים, (אחר ההפצצה האטומית ביפאן) היו 14 מקרים במדינה זו. 54

בנוסף לכל זה, חומרי טרטולוגיה⁵⁵ יכולים לגרום ללידת תאומים סיאמיים.

תאומים דו-ראשיים - איש אחד או שני אנשים?

התוספות כותב: בעולם הזה ליכא אבל יש במדרש. אשמדאי הוציא מתחת קרקע אדם א' שיש לו שני ראשים לפני שלמה המלך ונשא אשה והוליד בנים כיוצא בו בשני ראשים וכיוצא באשתו בראש אחד, וכשבאו לחלוק בנכסי אביהם מי שיש לו שני ראשים שאל שני חלקים ובאו לדון לפני שלמה.⁵⁷

בעל השיטה המקובצת ממשיך אגדה זו: שלמה בחכמתו הרתיח מים וכסה אחד מן הראשים ושפך הרותחים על ראש השני מחמת צער הרותחים צעק בשני ראשים. אמר שלמה שמע מיניה דתולדה אחת לשתי הראשים ואין נידון אלא כאיש אחד.58

מדרש זה מוזכר גם בכמה מקומות אחרים עם מספר הבדלים. 57 אחד מההבדלים הוא שלא מופיע בו הקטע על כסוי אחד מהראשים 60 - דהיינו הראש האחד ראה את שפיכת המים על הראש *השני*. 61

הרב דוד בלייך חיפש בספרות הרפואית את המציאות שראש אחד יכול להרגיש צער כשמכים בראש השני. לשם כך צריכה להיות מערכת עצבים אחת, אולם הוא לא מצא זכר לעובדה כזו. 62 צריך לציין שכמעט בכל הדוגמאות שהוא הביא במאמרו, התאומים היו מחוברים רק מאמצע הגוף למטה.

⁵⁰ Scriptores, op. cit.

⁵¹ Livy, op. cit.

⁵² Groner, op. cit., p.1700

⁵³ El-Gohary, op. cit., p.156.

⁵⁴ Miyabara, op. cit., p.385.

[.] טרטולוגיה הוא ענף בביולוגיה העוסק בחקר מומים מולדים. 55

 $^{^{56}\,\,}$ Teratogen. Internet: de.wikipedia.org/wiki/Teratogen

⁷⁷ תוספות מנחות לז. ד.ה. או קום גלי

שיטה מקובצת מנחות לז. סעי יייח 58

[,] אהרן יעללינעק, בית המדרש, חדר רביעי, עמי 152-151, ירושלים, תרצייח; משה גסטר, ספר המעשיות, ליפסיאה, מרפייד, עמי 75, 151-150.

[.] ספר מעשיות, שם 60

הגרסאות שונות. במאמר של הרב יהודה ל. זלוטניק, ייאנשים בעלי שני ראשיםיי שהופיע בייסיני, יי יש השוואה בין הגרסאות שונות. ("יסינייי כרך 19, תשייו, עמי יז - כה).

⁶² Rabbi J. D. Bleich, Survey of Recent Halakhic Periodical Literature, "Conjoined Twins," Tradition,

עד היום, הדוגמה המתאימה ביותר לעניננו היא תאומות משפחת הנסל שחיות בימינו. הן בודאי מחוברות כמו הילד שמוזכר בגמרא. מאמר בזמן שהן היו בגיל 6 הופיע בעיתון "טיים". עליהן כתוב במאמר שאם מדגדגים אחת מהתאומות בצד הגוף מהראש עד הרגל, השנייה לא תרגיש. אולם באמצע הגב יש הרגשה משותפת. אולם יש קואורדינציה בין שתי התאומים, למשל במחיית כפיים. 63 יש להן שלוש ריאות והן הצליחו ללכת ברגל בגיל 15 חדשים. יש להן מערכת דם משותפת. בזמן שאחת לוקחת תרופות בפה שלה, זה יכול לרפא את הגרון של השנייה. לפעמים שתיהן חושבות על אותו דבר. הרופא ד"ר בנג'מין קרסון מבית חולים "גיון הופקינס" אמר מפני שיש להן איברים משותפים, כמעט בלתי אפשרי שאין חפיפה במערכת העצבים. 64

סימנים בהם אדם עם שני ראשים נחשב לאיש אחד

נציין שזה לא דיון אקדמי אם התאומים הללו נחשב בהלכה כאיש אחד או כשני אנשים. כפי שנראה להלן, שאלה זו חשובה הן לעניין קיום מצוות שמקיימים עם אברי הראש, והן בשאלה המתעוררת כיום, כשיש אפשרות להפרדה, ואם יש ודאות או אפילו סיכוי שאחד הראשים ימות, האם מותר לנתח?

אולם היום נשאלת השאלה, אם תאומים דו-ראשיים שיש להם מערכת עצבים נפרדת (וזה למעשה המצב שנמצא היום), נחשבים כאיש אחד או כשני אנשים.

לתשובה יש לעיין בנקודות הבאות:

- 1. ההגבלה המובאת ביישיטה מקובצת,יי שאיש כזה ייחשב כאיש אחד רק אם ראש אחד ירגיש צער עקב מכה בראש השני, אפילו לא מרומזת בגמרא.
- 2. הדוגמה שהתוספות מביא הוא אדם *מעולם אחר. מי* אומר שאדם בעולם אחר זהה במערכת העצבים שלו לאדם *בעולם הזה*!
 - 3. המקרה שהובא בתוספות הוא אגדה. ואין למדים מן האגדה. 65
- בפסק של הגאון ממונקאטש, הרב חיים אלעזר שפירא, על הנושא שלנו בקשר לתפילין (ראה למטה) לא מוזכרת כלל ההגבלה של היישיטה מקובצתיי. כנראה שהוא סובר שלא לומדים הלכה מאגדה. כמו כן הוא כותב שרק תאומים המחוברים מהכרס למטה נחשבים כשני אנשים.
- 5. אפשר שבמקרה המופיע במדרש, הצער שהראש השני חש לא היה צער פיסי, אלא הלם מצעקותיו של הראש הראשון או מפחד שגם על ראשו ישפכו מים רותחים. לפי חלק מהגרסאות הראש השני ראה את שפיכת המים הרותחים על הראש הראשון.
- בתשובה לשאלה שנשאלה עייי רופאים לארגון רעפייה כתוב: יי... יתכן גם אם לא היה כואב לשני הראשים ומחמת שלהם מערכת העצבים נפרדת גם לא בהכרח שהם שני אנשים שיתכן לומר שפיר שכייז שהם לא נפרדים לגמרי לכהייפ באברים שהנשמה תלויה הם גוף אחד...יי⁶⁷ למעשה יש אותה מערכת דם בשני התאומים, וביחד יש להם פחות מארבע ריאות הרגילות.

vol.31, no.1, Fall 1996, Rabbinical Council of America: New York, p.97

⁶³ Wallis C., "The Most Intimate Bond," Time, vol.147, no.13, 25 March 1996, pp.38-41.

⁶⁴ Life, op. cit., pp.44-56

תלמוד ירושלמי, פאה, פרק בי הלכה די 65

תרפייא בערעגסאס, בערעגסאס, סיי כייז אות חיים אלעזר שפירא, אות חיים ושלום, סיי כייז איי בערעגסאס, תרפייא 66

³⁻² ארגון רפעייה, ירושלים, שאלה שנשאלה עייי רופאים, וי אדר תשנייו, עמי 67

- 7. האם מספר האברים הפנימיים קובע כמה בני אדם הם הייתאומים" הללו! במאמרים בכתבי העת הרפואיים המתרכזים בענין הלב בתאומים הללו,⁸⁶ נמצא שבחלק מהמקרים היו שני לבבות מחוברים ביחד. נמצאו גם מקרים של שני לבבות נפרדים ומקרים של לב אחד בלבד ולפעמים הוא גדול או מסובך. בילד שנולד עם שני ראשים בבית החולים "הדסה" בירושלים בינואר 1999 היה לו רק בלב אחד. אולם הוא מת מיד לאחר הלידה.⁶⁶ כמו כן יש מאמרים על מספר בלב אחד, הכבדים וכו' בתאומים הללו. בהרבה מקרים הם פחות ממה שנמצאים בשני בני אדם. אולם הגמרא אפילו לא מרמזת על האפשרות שמספר אברים פנימיים לאיש בעל שני ראשים ישפיע על היחס כלפיו אם הוא נחשב כשני אנשים או כאיש אחד.
- 8. בדיון שהתקיים עייי הרב משה פיינשטיין, חתנו הרב משה טנדלר, ורבנים אחרים במשפחתו בקשר לתאומות סיאמיותם שנתחברו בחזה, הם שאלו מספר פעמים את הרופא דייר אבראט קופ, האם התאומות נחשבות כאדם אחד או כשני בני אדם. דהיינו, הרבנים הללו חשבו על האפשרות שהתאומות הללו נחשבות רק כאיש אחד. הם הוסיפו שאם היו להן מערכות עצבים נפרדות יהיה צורך לעיין בנושא.⁷⁰ כנראה, הם לא פסלו את האפשרות לראות את התאומות כאיש אחד אפילו אם היו להן שתי מערכות עצבים נפרדות.

הפרדת התאומים

עם התפתחות הרפואה, אפשר היום לעשות ניתוחים יותר מסובכים ועל ידי זה להפריד תאומים סיאמים. זה כולל תאומים שיש להם שני ראשים. יש שתי דרכים להפרדה.

השיטה הראשונה היא לחתוך לאורך הגוף ולקיים שני בני אדם, אולם הם יהיו חסרים מספר אברים. לכל אחד תהיה רק רגל אחת ולפחות לאחד מהם יחסרו מספר אברים, במיוחד בחלק התחתון של הגוף. ניתוחים כאלה נעשו בבית חולים לילדים בלונדון "גרייט אורמונד סטריט" ע"י פרופי לואיס ספיץ. בשנת 1987 הוא הפריד שני בנים שנולדו בסודן חצי שנה קודם. הניתוח הצליח. לא לפי המקרה שמוזכר בגמרא שלנו.

כמה שנים יותר מאוחר, בשנת 1992, הוא הפריד את התאומות קייט ואליש הולטון כשהן היו בנות בגיל 3 שנים וחצי. אולם כמה ימים אחרי הניתוח נפטרה קייט. קייט ואליש היו מחוברות מהכתף למטה. בסוג ניתוח זה יש סיכוי שההפרדה תצליח עבור שני התאומים ומיתת קייט לא הייתה צפויה.⁷³ לפי הדעה האומרת שהייתאומים" הללו נחשבים כאיש אחד, יש לעיין ולברר מה יהיה מצב כל אחד לאחר הניתוח!!

השיטה השנייה היא להוריד אחד מהראשים ולסדר את הגוף באופן שהראש השני יהיה באמצע הגוף. עייי ניתוח כזה ייהורגיםיי אחד מהראשים ואז מתעוררות

⁶⁸ e.g. Gerlis L., Seo J. et al, "Morphology of the Cardiovascular System in Conjoined Twins: Spatial and Sequential Segmental Arrangements in 36 Cases," Teratology, vol.47, 1993. p.103.

מעריב, שם ⁶⁹

Drake D., "One Must Die So the Other Might Live," Nursing Forum, New Jersey, vol.xvi, no.3, 4, 1977, pp.233-34

[.]יים משהייו במקרה הזה אינו מופיע בייאגרות משהיי 71

Spitz L, Capps S. et al., "Xiphoomphaloischiopagus Tripus Conjoined Twins: Successful Separation Following Abdominal Wall Expansion," Journal of Pediatric Surgery, vol.26, no.1 (January), 1991 pp.26-29.

¹⁹⁹² דצמבר 13, ערוץ המשפחה, 13 בדצמבר 73

שאלות הלכתיות. למשל, רק ראש אחד הוא ייאמיתייי – האם וכיצד ניתן לדעת איזה מהם?

[נציין שזה אינו דומה למקרה שבא לפני הרב משה פיינשטיין עם תאומות סיאמיות שהיו מחוברות בחזה. הן היו בלי ספק *שתי* בני אדם. לילדה אחת היתה לב רגיל עם ארבעה חדרים ולשניה לב רק עם שני חדרים ועובדה זו של לב בלתי שלם עלולה לגרום למותה של התאומה עם הלב הרגיל. אולם במקרה שלנו היה איש אחד אך לא ידענו מהו הראש האמיתי.]

קיימת שאלות לא רק אתיות,⁷⁴ אך גם משפטיות כמו "הריגת" אחד מהראשים, שיכול להביא למקרה פלילי. כאשר אנו יודעים מראש שבניתוח אחד מהם ימות, מאוד רצוי שהרופא יקבל אישור מבית המשפט כדי שלא יעמוד לדין פלילי.⁷⁵ נציין שבמקרה בגרמניה, בית המשפט סבר שהתאומים הם איש אחד וכריתת ראש אחד מן השניים היא נחשבת רק ככריתת איבר מיותר.⁷⁶ ניתוח כזה נעשה באיטליה בשנת 1998. הרופא כרת בהצלחה את הראש, שהיה לדבריו ושתל חלק מהאיברים שהיו בו בתוך הראש ה"עיקרי."⁷⁷

תשובה לשאלה של פלימו

לפי לשון הגמרא מי שיש לו שני ראשים הוא איש אחד. העובדה שהגמרא שואלת את השאלה על *איזה ראש* הוא יניח תפילין, מוכיחה שהוא רק איש אחד. ואז מובן שאין חיוב להניח תפילין בשני הראשים לכן ניסח פלימו את שאלתו כך: באיזה ראש להניח!

היידובב מישרים", הרב בעריש וויידענפעלד, הרב מטשעבין, שואל מה משמעות השאלה של פלימו: "מאי הסברה לתת עדיפות להאחד על השני ומה יש לדון בזה. אולי י"ל משום דהדרך הוא בכפילת אברים שאחד קטן מחבריו ע"כ שאל [פלימו] אם זה סימן שהוא היתרת ע"כ יש להניח תפילין על הראש הגדול מחבירו משים שמוכח שזהו העיקר."⁷⁸ נציין שרואים אנו בספרות הרפואית שאכן יש הבדל קטן בין שני הראשים.⁷⁹ במקרה שבאיטליה (מוזכר לעיל) הרופא החליט שראש אחד עיקר והשני טפל. ה"דובב מישרים" לא מגיע למסקנה בתשובה לשאלת פלימו.

אולם הרב חיים אלעזר שפירא, הרב ממונקאטש מגיע למסקנה. כיון שהגמרא לא נותן תשובה לשאלת פלימו ומשום שמצוות תפילין היא מדאורייתא, צריכים לנהוג לחומרה ולהניח תפילין על שני הראשים.80

מצוות אחרות

תפילין היא איננה המצוה היחידה שמקיימים מחלקי הראש. יש מצוות רבות אחרות שמקיימים עייי דיבור, אכילה, שמיעה וכוי. מצוות אלו חלקן מדרבנן. אדם בעל שני ראשים כיצד יקיים את המצוות הללו?

Pepper C., "Ethical and Moral Considerations in the Separation of Conjoined Twins," Birth Defects Original Article Series, vol.iii, no.1, April 1967, Conjoined Twins, pp.128-134; Raffensperger, "A Philosophical approach to conjoined twins," Pediatric Surgery Int, vol.12, 1997, pp.249-255.

⁷⁵ e.g. Drake, op. cit., pp.245-46.

⁷⁶ Rabbi Bleich, op. cit., p.117.

ייתינוקת שנולדה עם שני ראשים נותחה – וניצלה,יי ידיעות אחרונות, 2 בדצמבר 1998, עמי 22 . הרופא אמר לי (בשנת 2005) שהמקרה לא פורסם בספרות הרפואית.

[.] הרב בעריש וויידענפעלד, שויית דובב מישרים, חלק שלישי, סיי לייא, (עמי כייז), ירושלים, תשמייג 78

e.g. Miyabara, op cit., p.378; McFarlane, op. cit., p.615.

⁽עמי סייא) אות חיים ושלום, שם, (

נציין שהיום עם התפתחות הרפואה, זו איננה שאלה אקדמית! יש בעולם יתאומים" עם שני ראשים שכבר חיים מספר שנים - למשל התאומות של משפחת יתאומים" עם שני ראשים חלילה יוולדו תאומים כאלו בבית יהודי ויגיעו לגיל מצוות (או אפילו לגיל של חינוך) צריכים למצוא תשובות לשאלות הללו.

הבה נעיין במספר דוגמאות **בהתאם לכללים שנקבעו ע"י הרב ממונקאטש** בקשר לתפיליו של ראש.⁸¹

מצוות שמקיימים ע"י דיבור

קידוש: קידוש בליל שבת הוא מדאורייתא. ⁸² למי שכבר התפלל ערבית בליל שבת, המצווה תהיה מדרבנן. ⁸³ החתם סופר לא כיוון לצאת ידי חובת מצות קידוש בתפילתו, כדי שהקידוש על היין יהיה מדאורייתא. ⁸⁴ אם אדם בעל שני ראשים רוצה לקיים מצוות קידוש מדאורייתא, עומדות לפניו שתי אפשרויות. האחת, שכל אחד משני הראשים שלו יקדש. האפשרות השנייה היא שמישהו אחר יקדש והוא יתכוון לצאת, בהתאם לכלל "שומע כעונה". נציין שפה אחד לא יכול לקדש ולהוציא את השני ב"שומע כעונה". מדוע! מפני שאם הפה שמקדש אינו הפה האמיתי, הוא לא יכול להוציא את הפה האמיתי ידי חובה! בקידושא רבא שהוא מדרבנן ⁸⁵ אפשר שאחד מהפיות יקדש בהתאם לכלל "ספק דרבנן לקולא."

קריאת שמע: זו מצוה מדאורייתא,⁸⁶ ולכן כל אחת מהפיות יקרא קריאת שמע. אולם בקשר לשאלה אם לשמוע ממישהו אחר, בהתאם לכלל "שומע כעונה," קיימת בעיה לפי כמה דעות. אמנם לרוב האחרונים סוברים שיוצא ב"שומע כעונה" בקריאת שמע,⁷⁸ דעות אחרות לא מתירות.⁸⁸

ברכות: ברכות הן דרבנן.⁸⁹ כמו שכתבנו בקידושא רבא, אפשר שרק אחד מהפיות צריך לברך.

ברכות הנהנין: יש דיונים בפוסקים אם צריכים הנאה בגרון או במעיים.⁹⁰ לכן טוב ביותר שהפה שאוכל את המאכל יברך.

מצוות שמקיימים ע"י אכילה

אכילת מצה בליל הסדר: בליל הראשון של פסח חייבים לאכול כזית מצה מן התורה - "בערב תאכלו מצות". כדי לקיים מצוה זו חייבים לאכול אותה דרך אכילה. כתוב בגמרא שאם כורכים את המצה בסיב ובולעים לא מקיימים את המצוה. לאנו לומדים מזה שאם מאכילים אדם דרך צינור לתוך בטנו (זונדא) לא מקיימים את המצוה. בנידון דידן, נשאלת את השאלה, באיזה פה הוא צריך לאכול את המצה! אחד מהגרונים לא נחשב כגרון האמיתי ואכילתו תהיה כאכילת

[.] מייב להדגיש שמובאות במאמר 81

ספר החינוך, מצוה לייא 82

אטעייק סעייק סיי רעייא אברהם, שוייע אוייח אוייח אברהם און 83

מנהגי חתם סופר, פרק ה׳, ביום השבת, סעי ד׳, (עמי כייח), ירושלים, תשלייא 84

גי סעייק סיי רפייט סעייק גי משנה ברורה, אוייח אוייח 85

ספר החינוך, מצוה תייך 86

משנה ברורה, אוייח סיי סייא סעייק מי ⁸⁷

ראה שו״ת רבי אליהו מזרחי, סי׳ מ״ב, (עמי קי״א), ירושלים, תרצ״ח 88

רמביים משנה תורה, הלכות ברכות, פרק חי הלכה יייב 89

[,] תשמייג אברהם-סופר אברהם, נשמת אברהם, חלק אוייח, עמי צייג, ירושלים, תשמייג 90

⁹¹ ספר החינוך, מצוה יי

[:]פסחים קטו ⁹²

עמי רייע 93

החולה באמצעות הזונדא. לכן מפני שאכילת מצה בליל הראשון של פסח היא מדאורייתא, צריך לאכול כזית מצה בכל אחד משני הפיות שלו. אולם כאן שהברכות לפני אכילת המצה הן מדרבנן, רק פה אחד צריך לברך.

אכילת מרור וארבע כוסות: מפני שבימינו אכילת מרור היא מצוה מדרבנן,⁹⁴ אפשר להקל ולאכול מרור רק באחד הפיות. נשאלת השאלה, אם אכל חצי כזית בפה אחד וחצי כזית בפה השני, האם קיים את המצוה? כנראה שלא, מפני שרק אחד מהפיות נחשב כפה, והוא לא אכל כזית שלם בשום פה. ובענין שתיית ארבע כוסות של יין בליל הסדר שהיא חובה מדרבנן,55 צריך לשתות כל ארבע הכוסות דווקא באותו פה.

מצוות שמקיימים ע"י שמיעה

תקיעת שופר: ביום א' דראש השנה מצוה זו היא מדאורייתא.⁹⁶ לכן חייבים לשמוע קולות מהשופר באוזניים של שני הראשים. אם למשל סותמים את האוזניים באחד מהראשים, יהיה ספק אם קיים את המצוה.

מצוות שמקיימים ע"י חוש הריח

ברכות הריח: אסור ליהנות מריח טוב עד שיברך קודם שיריח. 97 לכן הפה שבאותו ראש יש האף שמריח, הוא יברך את ברכת הריח.

סיום

נתפלל שבעזייה לא יהיו מקרים שילד יהודי יולד עם שני ראשים, וכל הדיונים הנוגעים לקיום המצוות עייי ילדים כאלו יהיו רק תיאורטיים!

מסמכים הנמצאים במאמר

בדרך כלל לא כוללים מסמכים הנמצאים בספרים אלו: (תנייך, תלמוד בבלי, רמביים משנה תורה, שלחן ערוך, משנה ברורה) כמו-כן מטעם צניעות לא כוללים חלק מהציורים המופיעים בספרי רפואה.

רמביים משנה תורה, הלכות חמץ ומצה, פרק זי הלכה יייב 94

⁹⁵ שם, הלכה זי

⁹⁶ ספר החינוך, מצוה תייה

שוייע אוייח, סיי רטייז סעי אי 97

הקומץ רבה שלישי כונחות פרק עין משפט ר' יוסר ד) המורם - תוטמו משוקע כרומריי בבכורות (דף מנ:) חרום יוםי מחרם - פי' בקונמרם חוממי סיה שקוע כעין חרום קצרה א ב אייי פיר מטנטי אמטרט אפילק מטני ב עוט"ע מייח טיי מא כעפן ו : ללח על שם מקוש נקרת קי מיר: יד ימים איקרי ומוכחים אלח על שם מקוש נקרת קי מיר: יד ימים איקרי ומוכחים וה שתיכונו משוקנו : מצינו יניון שניקרא יד ולא כן ילפינן מסכא : שה ון (ממוה) כחיבה כימין - כשמחבין כממום בימין דרוב בני אדם מהבון כימין אף קשילה כמי מבד קשר בימין ומורקשר כימין מכלל (נולשים מו) ויתמוך יד אפו לא קשיא מדי "כיון שכבר פידש יד הנחה בשתאל דולי הנחה זן טל ימין חורה אור 927 c r er 23 oloo 8 c 37 c 37 c 33 019 8 o : מה השנה להוברה בחון: פידמה רבי יומי ה) החדרם אוכור כוצינו ימין שנקרא יד בה אוכור כל" הן סהה הממע המשר "וירא יומף כי ישיח אביו יד יסינו סמיך ומשים הכי לא מייחי מידו כימנית דמנורט י מ"ר" : VIS 10 MALE 1700 לשן נקינה שמש חינה כשמאל קאמר ייי היא יוסף כי יישיח אביו ידי ישימי האן נה כמ כנקינה ליא ידה: די "ואירך ידי ישינו איקרי ידי חופא לא איקרי רי כהה משיא נאא כמ: כתואי - האיכא ינויינרק אומר אינו צריך הרי הוא אומר "וקשרחם כנוה כמיםה כיוון אף קשייה כינוין - כסמוך חמרי דחימר קצו ה פיישרה שכני סוג שטון קחד מיציע די ש"ו שם סוגים ייני ייד ש"ו שם סוגים מנית מפילק ביחיט פרית פמחלי וכחבתם כה כחיבה בימין אף קשירה בימין יהוא דיליף שמאל מרוסה כרב אשר מאיכא דלא יליף: לרבוח את הבירם והקחא אדם הטוחב בימיט וקאר כוב מעשי בשחלה עו להסתפון וכיון דקשורה ביסין הנחה בשמאל היא ור שאין לו יד פן דידכה דמשמע יד רפולה יוסי נו החורם הנחה רבשמאל מנאליה בליה מהן יכן מנים ספילין ובמל ים מקולקלת: חון לו ורוע - פנאל : נפקא ליה מחיכא דנפקא ליה לרי נתן רב לרווותו כשלע כשת ידיו צן- מ"ר אין ע ורוע פטור כן סחפילין (ח) ימין של חטר ימיח שמחל לרידים אשי אמר מידכה מ כחיב בה"י כתה א"ל רי כוחל ורוב כחו בפחחם: בפולט חתרים חומרים יוכה כוי אבא לרב אשי ואימא ירך שבכח א"ל מי מר אמר חדה ומד אמר מחה ולה כשתי ידור ששתיכן שווח לו ככח כתיב בחו"ח כתגאי ירכה בה"י זו שמאל בקונו ידן מיר: כן בורת. פרש פלני ידן מיר: כן בורת. פרש רכיון דאף כימין מני שלם סלכך מכיחה השואלה לפי שהיא שמאל לכל (פין מניה פי ס פרו אדרים איכרים *ידך לרבות את הגידם הגיא מים מיינן מים מיינן אדך אין לו ורוע פטוד מן התפילין אחרים ארם ואצ"ג דלרידים הייא ין יחין : לשון קטולה בשר כמני (כ"ב דף פי) אופר ידכה לרבות את הגידם ח"ר "אפר קטרתי בדרון: הכאי אקרקר קבורה החסיני וחציים רסות נובס קלד: רופס י רך כשמא קטן בן סנה: או קום נלי או שמוד ולא מניה תפילין בִימינו שתוא שכאלו והחניא סכשר מין שכורוע שכין כית השמי מניח בשנאלו שהיא שנאלו של כל ארם למרפק שקורין קודה מון (ואריים) לה רק פיו בנטה חו קבל עליך שמחת בתחוםי כרכרי המשרשים נוכה כשר שכוחתי אכר אכיי כי חניא החיא יבשולם בשתי יריו חיכה כי: עשר סלמים - דחר כטר שלם שכון היד למרפק ההא משמש תנא *רבי כנשה על ירך 'זו קיבורת בין עיניך זו קרקר היכא אברי רבי רבי ינאי מוא אאית ליה חרי רישי וחשיב כחרין ככל חכתי הואת תפילין בוחע ואש"ג רולדת האתים לאיטיב אלא כדלמריכן לקמן (דף שנו) חביבין סקום "שמוד של חינוק רופס "בעא מיניה פלימו טרבי כי שיש לו שני ראשים באיזה הבחת הביה (נמולה (נמולה משוי ושב מכל כסת (אף ישי דיכ אף אם המשוי ולאום אלו כחת משוי באותם אלו כחת באותם אלו כחת באותם אלו כחת באותם אלו ס' סלעים כראמרינן כפי יש כשר שרול ששיבבן הקב"ה במנות תפילק ברתשיקן ובורושומיקן ובשי בתרת לשירוכין (כף לה:) וקשר כורוש בנוקם חפילין וחמרים מוי חין לי מהן מניח חפילין א'ל או קום גלי או קבל עלך שמחא ארהבי אתא ההוא גברא איל ודום פשור מן התפילק וחיתו שלם איתיליך ליינוקא ראית ליה חרי רישי ככזה שכין יד לקודה חיש קרד זרוע הלה אפי נטרף - נהרג בחוך לי יום נמי בעינן לכיתבלכהן אתא ההוא סבאתנא ליה קטה כדהגן במה' חוכנית (פ"ח ח"ח) חייב דחם של גב דכחיב (מודמר חייב ליתן לו יי סלעים אני ודחני "רטי כר רקתשה רוויח איברים ל' בפיסת יד יים) ופלונו מכן חדם ספורה לפ"כ הכל לועל למעוד לם לל נהדג מהייהבא כותוך שנאמר "פרה תפרה את בבוד היי ת'ל ונמד מעליל היל יש: " האדם שיבוע אני אפילו נבויף בחוך ל "תיל [ר בכל הצבע] שרם בקום שנים זין כמרפק חתר בורוע וד' ככתף ווושמע בהריא דסטוא רסמיך לכתף שא ורוע שבין הכחף להרפק התיפן החל קרה לחלים במחבי וכחבים במסכח שרכון (דף יני) כפי האומר משקלי דקחני שבכים כיד שני האצו וברגל עד יקר ביק הארטבה "קבי לאליל מרפן במחבי וכחב כחי "של כל אצילי ידי וחורנים שרפיק ידי וושמוע ומרפק ביד כעד ארטבה ברגל עד וויידי אן אורים ביק ביל ווכחי מבחע האציל הוא קרה ולא כפירוש הקונערם דפרש "נבי אוב חידשום אייקיל ובמסכת סופרים (פיז) מניא לא קיים שני אליליו של הספר וזהו הקודא שרכך להשען שליו שוד אחרי' בפ"ב דוכחים (דף יטי) ולא יחברו ביוע שאין מעריין במקום שמישין ולא למסום מאוניהן ולא למשלה מאריליהן אלא כנגד אלילי ידיהן והייט כנגד הקרא שפס דרך למנוד ולא כנגד אישיל הארכה שם מקס ישה יומר ובפרק האפלח (נדה דף ב) "האמריט נבי ולד כמעי אנו ושני אליליו על ברכיו ומואא דכתים בירמיה (לה) שים עא כליי הסתברה מחמ רו זוי לגילי ידיך לא קשיא מדר "ולפי שטים אמו בחבלים כיריו מושים חחת הקירא בליי הסחבים שלא ידיקי לו וכא רחקן גבי שכח" כמוליא זור השן בפיו וכחרפיק אבשר שיתן אדם ברוברת כנבד אותו פרק של קדא תכפנים וסשף ידו על כחיש שלא משל בברוברת ויוציאבה והא דתכן ד' מיתות (שהדרץ קי סהי) בעל אוב זה פיתום המדכר כשחו וכנמי תניא בעל אוב זה המדכר בין הפרקים וכין אנילי ידיו משמע נליק חטים כסי כא מיכי כלים -יכן כתחים איר להנאין ככן כדם מחתם מחתם מומר: הנים דיה יו סי כיון סכם מדם טיי שי שי שרחון דף נ ראציל הוא כים השדי לריך לומר דמאי דשיר במסג" פידש בנדייחא וכנו שהיסיט בין הפרקים היט פידון אבכעות כך הוסיש אציר ידיו שהוא מרשק קורא בלע"ו כופרשית ומדוקרה ר"ח מההיא דערכין (דף יכו) דמשמע החם דמוארייתא יוך זו קישרת אבל בכורים הלך אתר לשון בני אדם ועד מרפיקו הוא דמיקריא יד חשום דקיטורה לא הוי בכלל ועוד מדאמרים בשועחין שההא שיחה בנגד הלב ויקיעו כנגד הדרים בדאמרים מחומד קטן (דף מו:) כסשר על הלב בדכחיב על שףים סופרים וחהרא דערכן קשה לדברי המפרשים כפי שיטה טקיבצת כל הכבר (מינין דף קוד) לשילון עד הפרק סות שרק שליש של החלבעות עד חיבורן לפיסו ידים ולתרוחה כל היד ולקידוש ידים ורגלים עד הפרק דהיע קודת הכבר חיפור של ייסור ולת ייסון בדושכה ההית דערכן (דף יהו) דקידת היע שישרת דעדרים סוד רחיה ומחטן כפי סרוע (מלין דף קלד-) איים זרוע מן המרק של ארסוכה עד הכף של יד והוא של היד וכנגדו ברגל שוק האחור בשלחים יון מן הארטוכה ש מדה ז"ר "הפצרן של מארטיבה עד כוקא האומא" עד הירך הסיט שני שלמות בעלם מאתצעי ושבם של קונית לי ישורה אוור מן הפניק של מדוש בישור במאופר ליק מור במאר של האומים האוצשי במחומר לקולית ולאיזו פרק קרי פוכך של רגל כך פידש שם בקוכמרם מיוש אין ראים מארוע דבראה לורוע האומי המה פון האומים עד לא סוי בשוק דבראים החון באימים במוך של רגל כך פידש שם בקוכמרם מיוש אין ראים ביש מים פולם המאופר לדגל ויחסן לרי ישורה מנו סיים שוק דבראים המופים דסופך של רגל הקאמר רי ישורה היוש פרון השמוך לרגל השר הכבל הכבל הכבל המן לה א) האור שאלו את אלפור כבור שמורך כמך (" אם אן שהן אות מא קר"ל מתר הא המחם או המחם א 100 375

12/Th

מקור מסי 2

בסד הקרמת ספר הזהר

וְאִית חָכֶּן הַיִּין מְטָנֶן שַּלְטִין דִי שַּלְטִין דָּא בַּחֲשוֹכָא וְדָא בִּנְהוֹרָא יְנָטִן דָּא בְּהוֹרָא יְנָטִן מְטָּן מְטָן בְּיִא וְשָּעְתָּא דְנָחִירת רְטָכֶן מְיִן אִשְּׁחְתָפּוּ דָּא אִינוּן בּּרְבִר הַהוּא נְהוֹרָא שָּׁרִיט נָצַח דְּירֵיהּ בָּרְבֵר הַהוּא נְהוֹרָא שָׁרִיט נָצַח דְּירֵיהּ בְּרְבֵר הַהוּא נְהוֹרָא שָּׁרִיט נָצַח דְּירֵיהּ בְּרְבֵר הַהוּא נְהוֹרָא שָׁרִיט נָצַח דְּירֵיהּ וְנָצַח עַל אַחֲרָא וִעַל דָּא אִרְבְּלִילוּ דִי בַּחֲשוֹכָא בִּנְהוֹרָא וַרְבוּוֹ חָדר מִסי 3

הלכות פדיון בכור

לבה כתרב [כמדכר י"ח] אך פדה תפדה את בכור האדם ונו" ופדויו מבן חדש תפדה שמצות עשה על כל ישראל שיולד לו בן (6) שהוא בכור מאמו ישראלית בכל מקום ובכל זמן שיפדנו מהכהן ולא מכהנת בחמשה סלעים (ג) שהם שתי אונקיאות וחצי לרש"י ולדברי הנאונים משקל (ג) אלף ותשע מאות ועשרים שעורים כסף (*) (ז) ואם יש לו שני ראשים צריך לפדותו בעשר סלעים

רבל יש לו ב' ראשים לריך לפדוחו בי' סלעים ברייתא בס"פ הקוחץ רבה (לו :)
ורחי עלה בגמרא חדתני רחי בר חחא חחוך שנאחר פדה תפדה את בכור
האדם שוחע אני אפילו נטרף בחוך ל' יום ב ח"ל אך חלק וחשני שאני הכא
דבגלגולת תלה רחמנא ופירש"י דכחיב ה' שקלים לגלגולת והאי אית ליה תרי ואי
משום אך חלק השתא חיהא לא חיית:

כואכר כד כולל פרקים על פליאות וענינים זרים ספרו או נכתכו בספרי הרפואה וענינים רחוקים מעשי המציאות כמו ספור כאב הנשים:

ביאר המעחיק שמלא בספר הזה בכאב גיד
הנשה יחוקן בכאבי הנשים לאפוקרע
העחיקו חנן מלשון יון ללשון ערבי לפירושו זולת
גאלינוס ונמלא בפירושו אוחו חוספת ענינים
זרים ומהם שהוא אמר שלקחה חמה בסקיליא"ה
לקות גדולה וקרה בשנה ההוא שהנשים היו
יולדות ילדים משונים בלורה שהיו להם ב' ראשים
ושקלת קרה להן וסתותיהן דרך הפה בקיא.
ושקלת קרה להן וסתותיהן דרך הפה בקיא.
וש באותו העת ג"ל שהרחם משלח דם הנדות
בדרך העורקים קענים אל העבעת ושם יפתחו

מקורות מסי 15, 49

AMMIANUS MARCELLINUS

JOHN C. ROLFE

19. Tune apud Daphnen, amoenum illud et ambitiosum Antioohiae suburbanum, visu relatuque horrendum natum est monstrum, infans ore gemino cum dentibus binis et barba, quattuorque oculis, et brevissimis duabus auriculis, qui partus ita distortus praemonebat rem publicam in statum verti deformem. 20. Nascuntur huius modi saepe portenta, indicantia rerum variarum eventus, quae quoniam non expiantur, ut apud veteres publice, inaudita praetereunt et incognita.

19. At that same time in Daphne, that charming and magnificent suburb of Antioch, a portent was been, herrible to see and to report: an infant, namely, with two heads, two sets of teeth, a beard, four eyes and two very small ears; and this misshapen birth foretold that the state was turning into a deformed condition. 20. Portents of this kind often see the light, as indications of the outcome of various affairs; but as they are not expiated by public rites, as they were in the time of our forefathers, they pass by unheard of and unknown.

THE SCRIPTORES HISTORIAE AUGUSTAE

DAVID MAGIE, Ph.D.

IX. Adversa eius temporibus hace provenerunt:

iames, de qua diximus, Circi ruina, terrae motus, quo
Rhodiorum et Aziae oppida conciderunt, quae omnia
mirifice instauravit, et Romae incendium, quod tre2 centas quadraginta insulas vel domos absumpsit. et
Narbonensis civitas et Antiochense oppidum et Car3 thaginiense forum arsit. fuit et inundatio Tiberis,
apparuit et stella crinita, natus est et biceps puer, et
4 uno partu mulieris quinque pueri editi sunt. I visus
est in Arabia iubatus anguis maior solitis, qui se a
cauda medium comediit. Jues etiam in Arabia fuit.
hordeum in Moesia in culminibus arborum natum
5 est. quattuor practerea leones mansueti sponte se
capiendos in Arabia praebuerunt.

IX. The following misfortunes and prodigies occurred in his reign: the famine, which we have just mentioned, the collapse of the Circus, an earth-quake whereby towns of Rhodes and of Asia were destroyed—all of which, however, the Emperor restored in splendid fashion,—and a fire at Rome which consumed three hundred and forty tenements and dwellings. The town of Narbonne, the city of Antioch, and the forum of Carthage also burned. Besides, the Tiber flooded its banks, a comet was seen, a two-headed child was born, and a woman gave birth to quintuplets. There was seen, moreover, in Arabia, a created serpent larger than the usual size, which ate itself from the tail to the middle; and also in Arabia there was a pestilence, while in Moesia barley sprouted from the tops of trees. And besides all this, in Anabia four lions grew tame and of their own accord yielded themselves to capture.

מקורות מסי 19, 50

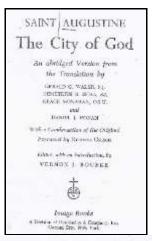

BOOK XLI. XXI.

agro biceps natus puer, et Sinuessae unimanus, et Auximi ³ puella cum dentibus, et arcus interdiu sereno caelo super aedem Saturni in foro Romano ¹³ intentus, et tres simul soles effulserunt, et faces eadem nocte plures per caelum lapsae sunt, et Lanuvini ⁴ Caeritesque anguem in oppido suo iubatum, flavis ⁵ maculis sparsum, apparuisse affirmabant, et in agro Campano bovem locutum esse satis constabat.

In the territory of Veii a boy with two heads was born, and at Sinuessa a boy with one hand, and at Auximum a girl with teeth; and a rainbow by day in a clear sky was seen extending over the temple of Saturn in the Forum Romanum, and three suns shone at once, and that same night numerous firebrands glided through the sky, and the people of Lanuvium and Caere asserted that a crested serpent dotted with yellow spots had appeared in their towns, and in the Campanian land there was ample evidence that a cow had spoken.

מקורות מסי 20, 51

BOOK XVI

The City of God from the Flood to King David

Chapter 8

Not many years ago, within living memory, a person was born in the East who had two heads, two chests, four hands, as though he were two persons, but one stomach, and two feet, as though he were one. And he lived long enough and the case was so well known that many people went to see the wonder.

21 מקור מסי

BOAISTUAU

HISTOIRES

PRODIGIEUSES

ÉDITION PRÉFACÉE PAR

YVES FLORENNE

pour le club français du livre à Paris,
mil neuf cent soixante et un.

PRODIGIEUSES

PRODIGE DE DEUX CORPS antés ensemble, comme deux greffes en un tronc d'arbre: Duquel sainct Augustin fait mention en sa cité de Dieu. Chapitre 13.

Ceux la ne s'estonneront point de la figure de ce monstre, qui ont leu en sainct Augustin, chap. 8. livre. 16. de sa cité de Dieu, que peu devant son temps il nasquit un enfant es parties d'Orient

מקורות מסי 22, 24

A HISTORICAL REVIEW

Dicephalus Conjoined Twins: A Historical Review With Emphasis on Viability

By Jan Bondeson London, England

16TH AND 17TH CENTURY CASES

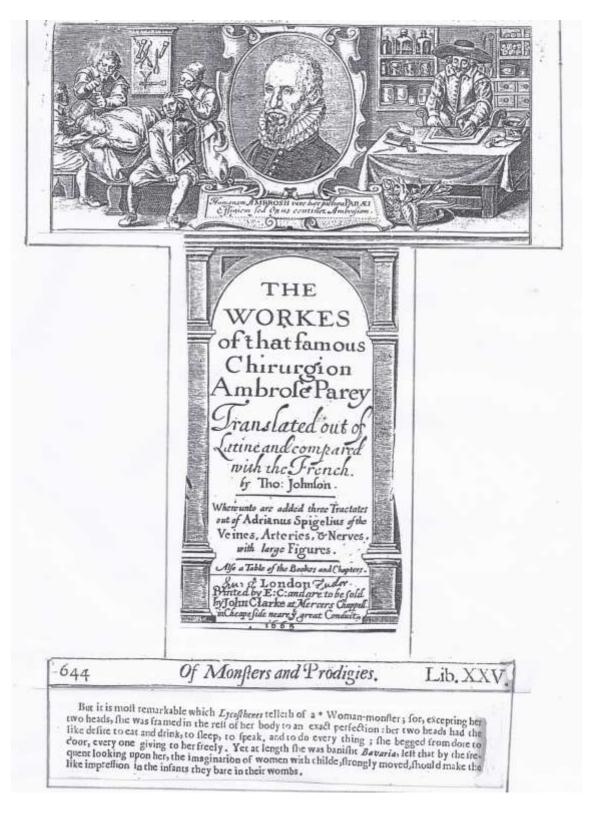
In 1512, dicephalus twins were born in Esslingen in Schwaben. They were named Elsbeth and Elisabethen in a broadsheet illustrated with a crude portrait of the twins and the arms of their families (Fig 2). According to a German historical chronicle, "this horrible monster" died as an bor after birth. Albrecht Dürer has left a compelling, if somewhat fanciful, drawing of these twins. Like the broadsheet, he depicts them standing up, which a manifestly impossible, but the anatomy and proportions of the twins are perfectly illustrated.

Probably the most curious illustration of a dicephalus in all times is the Turkish Archer depicted in an old German print¹⁴ (Fig 4). This striking-looking individual is said to have been captured by the troops of Doge Morosini in 1697, in the Peleponnesian war between the Austrians and the Turks. In contrast to the living dicephali described earlier, he has only 2 arms, and the 2 necks are attached to a common trunk. He is thus a dicephalus

dibrachius. There is no other mention of this Turkish archer in the late 17th century literature on monstrosities, and some scholars have presumed that he was a product of early wartime propaganda, aimed to show up the Turks as monstrous, subhuman creatures. It is surprising, in that case, that the artist has reproduced a portrait of a teratologically fully correct dicephalus rather than some fanciful imaginary creature.

מקורות מסי 25, 26

Early Teration — Besides such cases as the foregoing and the medieval writers report to instances of terata, as, for instances of terata, as, for instances of Ebodiginus, who speaks of a more in Italy with two heads and to be to the components of which slept at the second and drink simultaneously in its control of a child born in the Components of who, from the belly up, was in all pass double.

The first evidences of a step toward classification and definite reasoning in regard to the causation of monstrosities were evinced by Ambroise Paré in the sixteenth century, and though his ideas are crude and some of his phenomena impossible, yet many of his facts and argument worthy of consideration. Paré attributed the cause of anomalies of excess to an excessive quantity of semen, and anomalies of default to deficiency of the same fluid. He has collected many instances of double terms from reliable sources, but has interspersed his collection with accounts of some hideous and impossible creatures, such as are illustrated in the accompanying figure (Fig. 25), which shows a creature that was born shortly after a battle of Louis XII., in 1512; it had the wings, crest, and lower extremity of a bird and a human head and trunk; besides, it was an hermaphrodite, and had an extra eye in the knee. Another illustration represents a monstrous head found in an egg, said to have been sent for examination to King Charles at Metz in 1569. It represented the face and visage of a man, with small living serpents taking the place of beard and hair. So credulous were people at this time that even a man so well informed as Paré believed in the possibility of these last two, or at least represented them as facts,

CLASS VI.—In our sixth class, the first record we have is from the Commentaries of Sigbert, which contains a description of a monstrosity born in the reign of the Emperor Theodosius, who had two heads, two chests with four arms attached, but a single lower extremity. The emotions, affections, and appetites were different. One head might be crying while the other laughed, or one feeding while the other was sleeping. At times they quarreled and occasionally came to blows. This monster is said to have lived two years, one part dying four days before the other, which evinced symptoms of decay like its inseparable neighbor.

The most celebrated monster of this type was Ritta-Christina (Figs. 46 and 47), who was born in Sassari, in Sardinia, March 23, 1829. These twins were the result of the ninth confinement of their mother, a woman of thirty-two. Their superior extremities were double, but they joined in a common trunk

at a point a little below the mamme. Below this point they had a common trunk and single lower extremities. The right one, christened Ritta, was feeble and of a sad and melancholy countenance; the left, Christina, was vigorous and of a gay and happy aspect. They suckled at different times, and sensations in the upper extremities were distinct.

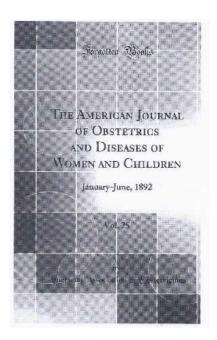
McCallum* saw two female children in Mentreal in 1878 named Marie - Rosa Drouin. They formed a right angle with their single trunk, which commenced at the lower part of the thorax of each. They had a single genital fissure and the external organs of generation of a female. A little over three inches from the anus was a rudimentary limb with a movable articulation; it measured five inches in length and tapered to a fine point, being furnished with a distinct nail, and it contracted strongly to irritation. Marie, the left child, was of fair complexion and more strongly developed than Rosa. The sen-

sations of hunger and thirst were not experienced at the same time, and one might be asleep while the other was crying. The pulsations and the respiratory movements were not synchronous. They were the products of the second gestation of a mother aged twenty-six, whose abdomen was of such preternatural size during pregnancy that she was ashamed to appear in public.

Fig. 48.—The Peorl broilers

קטעים מהספר ********************* מקורות מס*י 2*9, 35

THE BLENDED TOCCI BROTHERS AND THEIR HISTORICAL ANALOGUES.

·BY

ROBERT P. HARRIS, A.M., M.D., Philadelphia.

When we see two living bodies that gradually blend into one as these do, beginning on a level with their sixth ribs, so as to form to all outward appearances but one body below the double thorax, we are filled with a desire to understand the anatomical construction and arrangements by which the functions of digestion and excretion can be carried on for two beings in the same abdominal cavity without any apparent collision.

Because twins are born with two heads upon one pair of shoulders, the ancients pictured such subjects as athletic men and women capable of walking about as if of normal organization. Ambroise Paré represents such a woman and Fortunius Licetus a man. Had they been scientific teratologists they would have known that such strong matured beings were a physical impossibility in the human race.

Hiroshima Journal of Medical Sciences Vol. 22, No. 4, December, 1973 HIJM 22-22

A STUDY ON DICEPHALIC MONSTERS, ESPECIALLY WITH REGARD TO EMBRYOPATHOLOGY*)

By

Shinichi Miyabara T, Naomasa Okamoto T, Naotaka Akimoto T, Yukio Satow T and Shigeru Nakagawa T

Department of Geneticopathology, Research Institute for Nuclear Medicine and Biology, Hiroshima University, Hiroshima, Japan *Nakagawa Obstetrical and Gynecological Hospital, Hiroshima

(Received October 18, 1973)

Conjoined twins, especially dicephalic monsters are very rare conditions. Though there have been about twenty cases of dicephalic monsters in Japan since Omura²⁹⁾ described in 1898, few attention has been given to the anatomical and embryological relationships among duplicated visceral organs. The purpose of this paper is to describe one pattern of this monster and to discuss related cases out of the viewpoint of embryopathology.

Case	Author		Maternal age (y)	Gravida -Para	Month of gestation	Birth type	Sex	Birth weight (g)
1	Omura	(1896)		*	*	*	M	C-H 35 cm
2	Poid	(1902)	*	*	*	*	*	*
3	Kinoshita	(1915)	19	0-0	10	S.B.	F	3270
4	Kashiwahara et al.	(1917)		*	*	*	*	5200
5	Fujino	(1924)	23	0-0	10	S.B.	M	3880
6	Yanai	(1936)	. 34	2	10	S.B.	F	3020
7	Moriya	(1937)	27	1-1	10	S.B.	F	3320
8	Eguchi	(1951)	24	0-0	8	S.B.	F	3300
9	Matsueda	(1952)	33	1-1	9	S.B.	F	2700
10	Atobe et al.	(1956)	32	1-1	10	S.B.	M	3700
11	Ono et al.	(1957)	27	1-1	10	N.D. (30 min)	F	3500
12	Yamamoto et al.	(1961)	23	0-0	9	S.B.	F	1600
13	Matsuda et al.	(1961)	30	2-1	9	S.B.	F	3700
14	Kika et al.	(1962)	26	4-0	7	S.B.	M	1750
15	Ito	(1962)	29	*	9	S.B.	*	
16	Tomiyama et al.	(1962)	29	1-1	10	S.B.	F	3930
17	Matsumoto	(1964)	23	0-0	10	S.B.	M	4000
18	Hanaoka et al.	(1967)	32	1-1	10	S.B.	M	2880
19	Izumi et al.	(1969)	25	6-2	11	S.B.	M	3780
20	Osaka Univ.	(1969)		*	*	*	F	
21	Miyabara et al.	(1973)	32	3-2	10	S.B.	M	3950

המשך בעמוד הבא

	Fetus A	Fetus II	
Body weight	3,959.6		
Crown-rump	31.5 cm	30,5 cm	
Crown-heel	54.0	53.0	
Head circumference	33.5	32, 4	
Frontooccipital diameter	10.0	11.0	
Bitemporal diameter	8.3	8.3	
Siparietal diameter	8.5	8.8	
Suboccipito-bregmatic diameter	9.5	9.5	
Mento-occipital diameter	12.8	13.5	
Shoulder diameter	14.0 cm		
Shoulder circumference	47.1	,	
Chest circumference	36,5		
Abdomen circumference	35.1	5	
Waist diameter	9.8		
Waist circumference	27.0		
Placenta.		g. 21 × 16 cm	

מקורות מסי 36, 54, 79

Journal of Pediatric Surgery, Vol 31, No 12 (December), 1996:

Dicephalus Dipus Dibrachius: An Unusual Case of Conjoined Twins

By Jonathan I. Groner, Douglas W. Teske, and Steven Teich Columbus, Ohio

THE INCIDENCE of conjoined twinning is most often stated as 1 in 50,000 births. Because the majority of conjoined infants are stillborn, the true incidence of liveborn conjoined twins is approximately one in 200,000.1 Thoracopagus accounts for 40% of conjoined twinning, omphalopagus, 33%; pyopagus (joined at the sacrum), 19%; ischiopagus, 6%; and craniopagus, 2%. Dicephalus dipus dibrachius is a rare form of twinning in which the children have two heads but only two arms, two legs, and one torso. This anomaly is so unusual, and survival is so limited, that it is not included in many review articles. We report a case of dicephalus dipus dibrachius twins that survived 11 days and underwent an extensive clinical evaluation.

DISCUSSION

Conjoined twinning occurs in 1 of every 50,000 to 60,000 births, but 60% of affected infants do not survive. Dicephalus dipus dibrachius is one of the least frequent variants of conjoined twinning. The cause of dicephalus twinning is unknown, and there are no known risk factors that are specific to this anomaly. One case of dicephalus twinning was associated with maternal exposure to radiation from the 1986 nuclear reactor accident in Chernobyl.²

The diagnosis of dicephalus twinning has been made on prenatal ultrasound exam.³ In one case, an ultrasound study at 31 weeks showed dicephalus after a previous study was interpreted as representing a normal twin gestation.²

Survival of dicephalus twins is very short and ranges from a stillbirth to a few hours. Our case of dicephalus is unique because of the duration of survival (11 days). In addition, the twins were able to undergo a complete diagnostic evaluation, which showed sharing of multiple vital structures including the heart and liver. Surgical separation of dicephalic twins is impossible, and only comfort measures are appropriate.

Dicephalus Dipus Conjoined Twins: A Surgical Separation and Review of Previously Reported Cases

By E.S. Golladay, G. Doyne Williams, Joanna J. Seibert, W.T. Dungan, and Ray Shenefelt Little Rock, Arkansas

After extensively reviewing the literature, less than 70 examples of dicephalus dipus conjoined twins were found. The variant of conjoined twins known as dicephalus have usually been stillborn or died immediately after birth, but some including the Scottish brothers of James III have lived for a number of years, and in modern times the dicephalus twins, Ira and Galya, born in Moscow in 1937 lived 1 yr and 22 days.

The conjoined twins were referred to Arkansas Children's Hospital a few hours after cesarean section delivery on

September 14, 1977. External examination revealed classical dicephalus dipus tribrachius twins, i.e., a single trunk with

two heads, two legs, three arms and four hands

מקורות מסי 37, 44

Journal of Pediatric Surgery

VOL 29, NO 4

APRIL 1994

Separation of Brachio-Thoraco-Omphalo-Ischiopagus Bipus Conjoined Twins

> By L. Spitz, M.D. Stringer, E.M. Kiely, P.G. Ransley, and P. Smith London, England

> > המשך בעמוד הבא

CASE REPORT

Conjoined twin girls were born in 1988, to a 28-year-old mother (gravida 4, para 3) after an uncomplicated pregnancy. They were diagnosed antenatally in early pregnancy and delivered by elective cesarean section at 38 weeks' gestation, weighing 4.5 kg. There were no major neonatal problems, and after detailed radiological investigations they were discharged home, at 4 months of age. They were readmitted at 21/2 years of age when twin 2 required treatment for pneumonia. The twins were referred to the Hospital for Sick Children, London, in January 1992 for assessment of possible separation. The twins were healthy and intelligent; they were joined from the forearms and shoulder to the pelvis (brachiothoraco-omphalo-ischiopagus bipus) and faced each other obliquely at approximately 120° (Fig 1). Their conjoined circumference measured 78 cm. They had two independent, normal lower limbs, two normal upper limbs, and independently functioning but conjoined upper limbs. Twin 2 had a marked scoliosis. The perineum had the appearance of a single female, and the rectum was distended, with soft feces.

מקור מסי 38

JOURNAL OF OBSTETRICS AND GYNAECOLOGY

A CASE OF DOUBLE-HEADED MONSTER

BY

CALUM N. McFarlane, L.R.C.P., L.R.C.S., L.R.F.P.&S., M.R.C.O.G.

Senior Registrar in Obstetrics and Gynaecology

The Women's Hospital, Wolverhampton

The double-headed female monster (dicephalus dibrachius) was born alive and lived for 30 minutes. Breathing took place through both heads almost immediately but ceased through the right after 15 minutes and through the left head after a further 15 minutes. The body was then transferred to hospital for examination.

Body of a newborn female infant, 6 pounds 10 ounces in weight (2,950 g.), length 43\frac{3}{4} cm. The body had two complete and normally configurated heads with two necks which were joined by skin with underlying soft tissues. The circumference of the right head was 31\frac{3}{4} cm., that of the left was 31\frac{1}{2} cm.

מקורות מסי 38, 79

Reports of Cases.

A CASE OF DICEPHALIC MONSTROSITY DELIVERED WITHOUT MEDICAL AID.

> By Lawrence W. Alderman, M.B., B.S., Alice Springs.

The body was that of a full-term female fætus with two heads and two necks, both perfectly formed and with identical features, although the left head was a little larger than the right. The chest was abnormally wide, but the bony thorax was complete, with one sternum only and one clavicle on each side. Bilateral talipes equinovarus was present.

מקור מסי 39

TERATOLOGY 32:151-161 (1985)

Cardiovascular System in Conjoined Twins: An Analysis of 14 Korean Cases

> JEONG WOOK SEO, SUNG SIK SHIN, AND JE GEUN CHI Department of Pathology, College of Medicine, Seoul National University, Seoul, 110 Korea

MATERIALS AND METHODS

Fourteen cases of conjoined twins were used in this study. They were chosen from the autopsy file of Seoul National University Hospital from years ranging between 1967 and 1983. Some cases were sent from other hospitals in Seoul. But all the autopsies of these cases were performed at the Department of Pathology, College of Medicine, Seoul National University.

Case 5 (A69-30): dicephalus dipus tribrachius (Ahn et al., '69)

Male twins of 36 weeks gestation were stillborn. The whole axial skeleton was duplicated and the middle arm between two heads had ten fingers. The aorta was duplicated down to the level of T12 spine. Inferior vena cava showed upward duplication at the level of the liver. The digestive system was duplicated down to the ileum. Two kidneys, three adrenals, one pancreas, and one spleen were present. The lungs were duplicated and showed mirror image with inner two-lobed lungs, i.e., inverted situs of the left-sided twin B.

Hearts were contained in separate pericardial sacs. Ventricular septal defect of the right-sided twin A was seen.

המשך בעמוד הבא

Case 9 (A82-78): dicephalus tripus tribrachius

Female twins of 28 weeks gestation were stillborn. Twin A and B faced in oblique directions. The digestive tract was duplicated down to the level of stomach and the whole respiratory system was separate. The hearts in a pericardial sac were fused at the atrial level. The situs of the right-sided twin A was inverted and the inner right atria fused into a central systemic venous atrium. The heart of twin A was hypoplastic. The atrial septal defect was present in both.

מקור מסי 40

Pediatr Surg Int (1998) 13: 154-157

M. A. El-Gohary

Siamese twins in the United Arab Emirates

Abstract In the years 1985–1992, ten pairs of conjoined twins were born in the United Arab Emirates (UAE): one dicephalus, two teratopagi, and seven thoraco-omphalopagi, one of which was still-born and three who were cared for in other hospitals. The first pair of thoraco-omphalopagus twins died of acute lymphoblastic leukaemia 6 months after successful separation. The management of the third set of twins gave rise to moral and ethical problems often encountered in such situations, while one of the teratopagi was a unique case of a parasite projecting from the mouth of the normal twin.

Case 4

Female dicephalus twins diagnosed antenatally and delivered on 14 January 1991 by CS were the second pregnancy of a 29-year-old mother. Both required ventilation soon after birth (Fig. 7) and died 4 h later. The parents refused a post-mortem examination.

The number and pattern of deliveries cannot explain the sudden occurrence of this large number of conjoined twins. However, this phenomenon coincided with the Iraq-Iran war, where many chemical weapons were known to have been used. UAE is in close proximity to both countries, and on the basis of the experimental evidence described above it does not seem fanciful to suggest a connection. Most reported series of conjoined twins show a strong female preponderance [2, 7], which was not found in our series.

מקורות מסי 41, 53

CASE OF UNIUMBILICAL-DIBRACHI-DICEPHALIC MONSTER

BY

T. WILSON RODDIE, M.B., M.R.C.O.G.

Senior Lecturer in Obstetrics and Gynaecology, University of Malaya, Singapore

Obstetricians and others have always been interested in anomalies of foetal development, and consequently the literature on human malformations and monsters is quite extensive. However, the incidence of dicephalic monsters is low and the statistics of their occurrence are not particularly accurate. For these reasons the following case is reported.

The dicephalic monster was stillborn and weighed 4 lb. 8 oz. (2,040 g.), the sex being female

The body was that of a female with two well-shaped heads and necks set on a single pair of somewhat broad shoulders. The faces looked identical. The fontanelles and sutures were normal for the stage of maturity. The right head was faceted in the temporal area by the left one, which was slightly larger in all diameters. An x-ray film of the foetus showed two well-differentiated vertebral columns which continued down to the sacra and were held together, at each rib-level, by a small mutual rib joining the two vertebrae so that a large thoracic cage was formed by the lateral ribs of each side and the bridging element

מקור מסי 42

אחותה התאומה נולדה כריאה ושלמה ■ האם, אשה חרדית, סירכה לעשות דילול עוברים – בעצת הרבנים

מאת גדעון שמרלינג

תינוקת בעלת שנו ראשים נולדה לסני כשברי עיים, בבית החולים יהדסה עיןיםרם" בירושלים, לאשה חרדית שילדה תאומות. התינוקת נפטי רה זקות לאחר הלידה, אחותה התאומה נולדה בריאה ושלמה.

מדובר כאחר המקרים הנרירים בעולם הרפואה. של תאומים סיאמים בעלי שני ראשים.

במקרה זה, היו לתינוקות הללו גוף אחר, לב אחר, ושתי ידיים ורגליים. רק באולטראסאונר התברר כי גם חלק קטן מעמור השדרה היה נפרד וכן חלק מחריאות.

מתינוקות נולרו לאשה הרדית תושבת צפת. תשעה שכועות לאחר החייון ותברד כי היא נושר את ברחמה תינוקת אחת בריאה, וכן תינוקת נוסי פת שהיא למעשה בעלת שני ראשים.

"מדובר במקרה נדיר ביותר", אומר ר"ד יוסף עזרא, ממחלקת נשים ויולרות בבית החילים "הר" סה עין־כרם", "לאשה היו בבטנה תאומות זהות אך באחת מהן חל פיצול נוסף במהלך ההרייון שלא היה מושלם, וכך העובר הפך לשני עוברים שאינם נפרדים ומכונים תאומים סיאמים".

לרבריו, כרוב המקרים ניתן להפריד בין תאוד מים סיאמים, "אבל כאן הם היו מחוברים כמעט בכל אברי הגוף".

לרברי ר"ד עזרא, עזר קודם ללידה היה ברוד שאין לעובר סיכוי לחיות והרופאים המליצו לאם לעשות דילול עוברים ולהשאיר בכטנה רק את התינוקת הבריאה, אכל בעצת הרבנים היא סירי בה, וכך לפני בשבועיים נולדה, כאמור, התינוקת בעלת שני הראשים.

> עיתון "מעריב" א בינואר 199

מקורות מסי 43, 69

Conjoined Twins In The World A-Z

Sets Listed: 1337 Updated November 15 2005

Hensel (Afinnesota, March 7 1990) girls. Abiguil, Brittany (discipliable tribrachius)

Hernandez (Texas, May 1988) boys, Alberto, Roberto (pygopagus, separated May 3 1989)

Hernandez (Colombia, July 13-1983) girls, Olga, Maria Del Pilar (thoraco-omphalopagua, 6th set in

Hernandez (Mexico, March 20 1983) girls, Brenda Ivon, Miriam Araceli (umphalopagus, separated in El Paso, March 31 1983)

Herrera (Arizona, April 10 1908) (stiffhora)

Hervin (Utah. 2002) girls, Kendra, Maliyah (ischio-omphalopagus, also have twin brothers born 2005)

Herring (Michigan, May 15 1955) girls (thorocopague, both died May 17 1955)

Hesa (unknown) boys

Hickman (Tennessee, September 22 1943) (dicephalus)

Hief (Germany, May 1959) girls, Pia (d), Bettina (d) (thoracopagus, separated June 2 1959)

Hill (Australia, October 18, 2002) boys. Kyle Gordan, Michael James (thorscopagus)

Hillard (Ohio, May 5 1932) girls (thoracopagus; stiflbers)

Hilton (England, February 5 1908) girls, Daisy, Violet (pygopagm, died in 1969)

Hinojosa (Cuba: November 15 1912) gula: Guadelupe (d 1916). Josephine (d Jan 11 2002) (thoracopagus: separated in Texas in 1916)

Hisle (South Africa, November 1987) girls. Motho, unknown (d) (separated Dec 16 1987)

Holton (Ireland, July 1 1988) girls, Katie (d Apr 4 1992), Eilish (dithoracie tetrabrachius, separated in April 1 1992)

> קטע קטן מהרשימה מקור מסי 46

The New Encyclopædia Britannica

Volume 20

MACROPEDIA

Knowledge in Depth

101

Lincyclopædia Britannica, Inc.

Robert P. Gwinn, Chairman, Board of Directors Charles E. Swanson, President Philip W. Goetz, Editor-in-Chlef

Chicago Auckland/Geneva/London/Manila/Paris/Rome Senul/Sydney/Tokyu/Toronto

Biological Growth and Development

המשך בעמוד הבא

Siamese twins Doubling of parts. Individuals partially or wholly double, but joined together, are represented by the rare occurrence in man of Siamese twins, so-called from a famous Siamese pair exhibited for many years in the 19th century. The condition consists of identical twins joined by a bridge of tissue through which the circulatory systems communicate. Such twins probably arise by the incomplete separation of a single fertilized egg into two parts; the experimental production of such double individuals in newts has been accomplished by constricting the egg in the two-cell stage.

In man, partially double symmetrical malformations are found. They vary from those with a single head but with neck, trunk, and limbs doubled, through those with two heads and a single trunk, to others with head, shoulders, and arms doubled, but with one trunk and one pair of legs. Such double malformations probably arise following the less complete separation of the halves of the early embryo or partial separation at later stages. A rare type is one in which there is a Janus head, two faces on a single head and body. Janus malformations have been produced experimentally in amphibian embryos by a variety of treatments in early stages. A group of cases in which the hinder end of the body was doubled from the sacrum back has been found in one strain of mice and appears to be due to abnormal heredity. Doubling of whole limbs in amphibia has been produced experimentally by injuring the limb rudiment at an early, sensitive stage. (For additional information on abnormal human development, see below Human growth and development: abnormal development.) (L.C.D.)

מקור מסי 48

המשך בעמוד הבא

מעשה!) אחר שהיה בימי שלמה מלך ישראל יום אחר נכנס אשמראי מלכא דשידי ואמר לו אתה הוא שכתוב עליך ויחכם מכל האדם אמר לו שלמה כך הבטיחני הקב"ה אמר לו אשמדאי אם הרצה אני מראה לך דבר שלא ראית מימיך מעולם אמר לו הן מיד הושיט ידו בארץ חבל והוציא ממנה איש בעל שני ראשים וארבעה עינים מיד נורעוע ונבחל שלמה ואמר הכניסוהו לחדרי. שלח וקרא לבניהו בן יהוידע אמר לו תאמר שיש תחתינו בני אדם אטר לו חי נפשיך ארתי המלך אם ידעתי אלא שמעתי מאחיתופל אלוף אביך שיש תחתנו בני אדם א"ל אם אני מראה לך א' מהם מה האמר א"ל ואיך אתה יכול להראותו מעומקה של ארץ שהיא מהלך חמש מאות שנה ובין ארץ לארץ גם כן מהלך חמש מאות שנה מיד שלח והביאוהו אצלו כיון שראה נפל על פניו ואמר שהחיינו וקיימנו לומן הוה אמר לו בן מי אתה אמר לו מבני אדם אני מתולדות קין אמר לו באיזה מקום מושבכם אמר לו בארץ תבל א"ל יש לכם שמש או ירח אמר לו הן וגם אנו חורשין וקוצרים ובעלי צאן ובהמות אמר לו באי זה מקום מזרח השמש אמר לו ממערב ותשקע במזרח אמר לו תחפללו אמר לו הן ומה היא תפלתכם אמר לו מה רבו מעשיך ה' כלם בחכמה עשית אמר לו אם תחפוץ נחזיר אותך למקומך אמר להם עשו טובתכם ותחזרוני למקומי מיד קרא המלך לאשמדאי ואמר לו לך ותחזור אותו למקומו אמר לו איני יכול להחזירו למקומו לעולם כיון שראה כך נשא אשה והוליד ממנה שבעה בנים ששה מהם בדמות האם ואחד בדמות האב שהיו לו שני ראשים והיה חורש וקוצר ונעשה עשיר גדול מעשירי עולם לאחר זמן מת האיש ההוא והניח ירושה לבניו הששה אומר' אנו שבעה לחלק ממון אבינו והאחד שיש לו הב' ראשים אומר אנו שמונה ועלי ליטול מן הירושה שני חלקים הלכו כלם אצל שלמה ואמרו לו אדונינו המלך אנו ז' ואחינו בעל הב' ראשים אומר שאנו שמנה ורוצה לחלק ממון אבינו לשמונה חלקים והוא רוצה ליטול שני חלקים כיון ששמע שלמה כך נעלם ממנו הדבר מיד קרא לסנהדרין ואמר להם מה אתם אומרים בדבר הזה אמרו אם אנו אומרים אחד הוא שמא שנים הם שתקו אמר להם שלמה לבקר אשפט. בחצי הלילה נכנס בהיכל ועמד בתפלה לפני המקום ואמר רבונו של עולם כשנגלית לי בגבעון ואמרת לי שאל מה אתן לך לא שאלתי ממך לא כסף ולא זהב אלא חכמה כדי לשפוט בצדק בני אדם אמר לו הקב"ה אני נותן לך חכמה בבקר ויהי בכקר שלח וקבץ כל הסנהדרין ואמר להם שלמה הביאו לפני האיש ההוא בעל שני הראשים מיד הביאוהו לפניו ואמר להם ראו שאם יודע זה הראש מה שאני עושה לזה אחד הוא ואם לאו הם שנים אמר שלמה הביאו מים חמים ויין ישן ובגדי שש והביאו מים חמים והניחו על פניו וזרק בו מים חמים ויין ישן אמר לו אדוני המלך אנו מתים אנו מתים אנו אחד ולא שנים ולא אמרחם לי שאנו שנים כיון שראו ישראל את משפט המלך תמהו ורעדו ופחדו כלם ממנו לכך נאטר ויחכם מכל האדם:

סליק

תנר רבנן. מעשה באדם אחד שהיו לו שני בנים. [766] CXIII. וחיה לאחד מהן שני ראשים. כשמת אביהן. אמ' בעל שני ראשים 10 אני בכור. וראוי לי ליטול שני חלקים. רחלק ראש השני. לפי שאני במקום שני אנשים. וזה אומ' לא תטול אלא שני חלקים. חלקך. וחלק בכורותך. באו לפני שלמה לדין. תמה בעסק שלהן. עד שישב ופשפש וחקר בדין שלחן. אמ' לחן בואו למחר. כיון שחזרו אצלו. אמ' להן לכו לעצמכם עכשו ואשגר אחריכם מה שיראה : לי בדין. מיד שיגר לשני בני אדם נאמנים. אמ' להן לכו והטילו מים חמין על הראש האחד. אם ירניש הראש האחר ויצעק ויבכה. בידוע שהן כראש אחד ואינו נוטל אלא חלק אחד. ואם לא ירגיש הראש האחר ולא יחשוש לאותן מים חמין. בידוע שזה לבדו וזה לבדו. והרי הוא כשני בני אדם. וראוי ליסול שני חלקים. חלכו 🗠 אותן שני בני אדם ועשר כן. כיון שהטילו על הראש האחד מים חמין. החחיל הראש האחר לצעוק ולבכות ולשגר דמעות ויצאו (77*) מים על תוטמו. מיד נחנו לו חלק אחד כמו שצוח שלמה ונתברר לכל חכמתו ובינתו. של וידעו כי חכמת אלחים בקרבו לעשות משפט².

מקורות מסי 59, 60

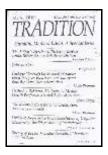

הרב יהודה ל. זלוטניק

אנשים בעלי שני ראשים

ויהי בבקר שלח וקבץ כל הסנהדרין ואמר להם שלמה הביאו לפני האיש ההוא בעל שני הראשים, מיד הביאוהו לפניו. ואמר להם ראו שאם יודע זה הראש מה שאני עושה לזה — אחד הוא ואם לאו — הם שנים. אמר שלמה הביאו מים חמים ויין ישן ובגדי שש והביאו מים חמים "גא והניחו על פניו וזרק וב מים חמים ויין ישן. אמר בי לו: אדוני המלך, אנו מתים, אנו מחים, אנו אחד ולא שנים. ולא אמרתם לי שאנו שנים בי, כיון שראו ישראל את משפט המלך תמהו ורעדו ופחדו כלם ממנוי לכך נאמר ויחכם מכל האדם.

צריך למחוק. כי הכונה היא שהניח בגדי השש על פניו בטרם שורק המים חמים על הראש האחר. לדעת אם ירגיש הראש המכוסה כחום המים אף שלא ראה נוף המעשה. עיין הנוסח שנביא להלן מספר "נפלאים מעשיך". והשוה עם דברי השיטה מקובצת מנחות שהעתקנו בראש המאמר.

J. David Bleich

Survey of Recent Halakbic Periodical Literature

CONTOINED TWINS

Thus, the question of whether dicephalus twins are halakhically regarded as separate individuals or whether they share a single personality is raised by *Tosafot* and identified as a question placed before King Solomon but is left unresolved. However, King Solomon's decision, culled from the same midrashic source quoted by *Tosafot*, is presented by *Shittah Mekubezet*, ad locum. According to this midrashic source, Solomon heated water, covered one of the heads and then poured the scalding water on the other head. Both heads screamed in pain. Thereupon Solomon ruled, "It can be deduced that both heads have a single source and [the twins] should be deemed a single person." 52

This writer's search of works devoted to the history of medical anomalies as well as of current medical literature has failed to uncover a parallel report of dicephalus twins sharing a common nervous system.33 Quite to the contrary, a number of the sources cited in the literature make it a point to inform the reader that each of the twins was endowed with a unique personality. Thus, in the case of dicephalus twins born in the fourth century during the reign of the Emperor Theodosius, it is reported that "the emotions, affections and appetites were different. One head might be angry while the other laughed, or one feeding while the other was sleeping. At times they quarrelled and occasionally came to blows,"34 The "Scottish Brothers" had no synchronous sensation above the point of union, while below, sensation was common to both.35 Of Ritta and Christina, born in Sardinia in 1829, we are told that "sensations in the upper extremities were distinct" and that "the nervous systems of the twins had little in common except in the line of union."36 The dicephalus twins, Maria and Rosa Druin, born in Montreal in 1878, did not experience sensations of hunger and thirst at the same time. 37 Of the present-day Hensel twins Time magazine reports: "Tickle Abby on her side anywhere from head to toe, and Britty can't feel it-except along a narrow region on their back where they seem to share sensation. The girls experience separate urges to urinate and sleep."38

46. There were reports of at least two earlier attempts to save one conjoined twin by sacrificing the other. Karl Leiter, "Ein Craniapagus Parietalis Vivens," Zentralblatt für Gynakologie, vol. 56, no. 27 (July 2, 1932), pp. 1644-1651, describes a case involving craniopagus conjoined twins who shared brain tissue. The brain of one child was removed and thereby caused its death. In that case, there was no compelling medical reason to prefer one twin over the other. After the separation both infants died. It is of interest to note that it was presumed that German law would regard killing one twin to save the other as homicide. However, unlike the position of the Philadelphia Family Court, it was decided that the twins were not two human beings but one monster from which a normal human being might be formed.

קטעים מהמאמר מקורות מסי 62, 76

TIME, MARCH 25, 1996

one can say for certain how two ate brains can synchronize such ex motions. It is possible that the ave developed an unconscious aware-of the placement each other's limbs. do they coordinate upper-body moke clapping hands?" asks Westerdahl. "I don't know if we can ever answer that."

טקסט של המאמר באינטרנט

No one can say how two separate brains can synchronize such complex motions. It is possible that the girls have developed an unconscious awareness of the placement each other's limbs. "How do they coordinate upper-body motion like clapping hands?" asks Westerdahl. "I don't know if we can ever answer that."

מקור מסי 63

Pearlman, who says she often senses when her own twin is about to call, believes identical twins may simply know each other so well, and have sufficiently similar brain wiring, that they can anticipate each other's actions. Dr. Carson of Johns Hopkins speculates that something else

may be at work with Abby and Britty: "Given the fact that they have shared organs, it's almost impossible for there not to be some overlapping in their autonomic nervous systems." Whatever the case, at the mall any uncanny moments are outnumbered by ordinary ones. In the Stampede Steakhouse, the twins share a bowl of black bean soup. When Abby begins sprinkling in oyster crackers, Britty snaps, "You know I hate crackers in my soup. Put them on your side!" Abby complies, and the girls dig in.

מקור מסי 64

ואלו מפסיקין פרק שני פאה

הלכה ד

רו כשם

שמואל יי אין למידין לא מן ההככות ולא מן ההגרות ולא מן התוספות אלא מן התלטוד מקור מסי 65

סימן כ"ז הלכות הפילין . סע" מי

כלים מהן מנים משילן איל קום גלי אי קבל פליך שמחא (פירשיי משום דאמר קאי מייכת בי) אדמבי אתי המוא נבוא איל איתיליד ליי ינוקא דליה ליי חדי כאבי כמה בטיען למיהה לכשן אהא האי הכל מכל ליי חיינ ליתן ליי שבר קלנים ומקפה השיק וחי ומבכי הכא (בסריע) דבנלגלת עלי כחומל והא איה ליי חדי מיכ. והעלה בשניי לפנק תפילין בשוצחה דידי שחם סד ניפין מחולקים הק הדובקים מאשריסם של יהמיצו כיא צתפילין צואמו בשניש לכלל חיוב שלות שבחייר כירש, אמנם אמידם סגאים כי אסר עיני כלו בהוך הגים צביר וויטן (ואלו כאמנים לחשיד בטרגן אה שכאי עיני בקושק בעיר מלוכם סניי) כשסוגאו או לאום ושלא (מלאגדאן) שני נשרים (נייים) מרים וקרימים גני כי שמים והוה הנוקים שד כלחד למפח הרים שלביל שני ידום וכלש ושלוף שנים נטיע כשלר נגיל ישה גלי שום סיכר כלל וכחד שלרי בכיל השחולקים זה חות. ושהכת כיכו ההדקון ולשום (בלשר קייש ביכ זה וספירו לו מפרלפפסלונון הגדולים בוישן שבלר לכלוחם ולטדקם) כיי לים לי גלי ביניי סיכו גק שכר כגלים ומלצר והמצצות כשלר גן לרם לי וחיי שניים תנורם תודברם זם עם זה (לחיותם סניים מהליין ולמצלה כניי) וכל אי אוכל בפיע ולסדקון היאה למעים נקבלו וכחו למוך עענו אי נכוי). והנה ליע האדך בדייבה להאי דינה (אם סי יהודים) אם נחשבה לאדם אי קשם לחב בן ביון שמכרקו ולמשלח המה שבי גכיה וכלב והרחש סכה שבים נפרדים זחיו ליב ים לחסכן יותר נוניה לפרי נכיה זכיון פים להספר האשים שובדלום לנחדי חודו פייכ בידך להמיח כי הפילון הייט של כל בפים מסכי החלפים וכם כל האם בידו המחאלית שהוא מנגד חלב שים לחם שנים (סיינו לכים בשיע כנוי) והגם דחוריי גם-ס כנוי וג השינו לפלימו קום וכדי יען שאפנ שמוכך עליי סיטו מעבי יקד מצלתו כדי כאלו לא שביא ופועע שאיט נעולם והור אחריי שם עיד דאמי הלי בטרא דאיתיליד ליי כזה והרי כמלא כזה בנמי. ואם הגך שראיתי בחישן חינם כני רלפים בחדם לי דהה מהכרם ולמנילה חם כבור בנית כפרדים זמיי מיש לפנין דסריך בני והחכיל חיי בר חחל מבין בניתונ פדה הפרה את בכור חדם ביותו אני אפיי נכודף בחיך בלחנד אך חלק (פירפיי דהתי נווי בביוף דמי בסרי לא יחים וכיב במוכן לו פני ראפים סיטי ברישה דכל יחד כלבדל דמי) ובאל סדי כמו נשבי רחשים דסרי בריסה חשעם יהו מסחל סיכ כשכדבק לחשה מהכרס כאדם אי אים וחויר בריסה סיא או יחיר הוא מסכרם ולמעלה או אם כאדם לשני אנשים נמסטו חרי הסר מחילותן נגל אי כילי וגם משורשי ומהדקד רק החלי לכיל כבזי. הסנה לחיב וללחי בקי בער הפווים לאני חולביג ויל (מאמר בחיר) שפי חיל ופשורם חלד אשת ולד נשני ראשים ושני נושים עד העבור

חובם יחשרט שניהם חים עף אי חום כליטי בשיסט כעיר מולח שכיל הסו בשון אלו שכליור בנין חישו. עד כליטי בנוסיק פי חילו (וף קריו בילן דרול שלן אנת איל מולע לכוף לחומים ליי הביך אמת הסייט את הי מילטי היום ועל על בליטי לבין מילאן ואלין ממלץ לף עי עד עדיים היילטין בילאן בילאן ואלין ממלץ ממלץ ואלין ממלץ - למיטי שהייטיק בילא עד אייון למומי בכיור עביני וימוא און אומריקל שלו יושי משלם וייבוג של כן לחביל ביומיק עלם שקור עי לילאי בנות קדשם) איל וחנון ליות בני כמא למות ליות משני וימלץ שניי בווחה להכול משנין שכלי (עי בדרך לחומ כי בחול החיל בנו לאטי חדם (די וויכליה אף יוב שיב) עבים נילאה שת שים עשירו לעינה חדם (די וויכליה אף יוב שיב) עבים נילאה שת שק עשירו שניים בביי ואבים:

אך לצבין השלון אין כיונ ההם גם לרישה שדב נחלותם בעודה כי וקיים
החיים כיול נפלות השליך הנגם דעשיק גם לל ביוש לחלכה ולל
בעוף האין ביושל לענין חשילן וללו ליושבי מאידות אל ייכ.
בעום האין ביושל לענין חשילן וללו ליושבי מאידות השלין ביושל
בעום האינו המרשב ביושל לו שיוחד (ביושל אות ביושל עם ביושל
אחד גבושים היוצין (וויב שני) דלוש אינו לי מחללו החיי בכיוש בעם,
היי ביון דלה נעשב מאיצות אבליש אינו לי אלימייתל החיים המצילן ביושל
בחודש ביון בארבונים באלישות ביו אלימייתל החיים המצילן ביושל
בחיים ביושל ביושל (ביושל ביושל מאידות המשבות לכיו למשליד בהק ביושל
הייש ביושל ביושל (ביושל ביושל ביושל ביושל מאידות לביו לאפורית
ביושל ביושל ביושל ביושל ביושל החיים ביושל ביושל ביושל
ביושל ביושל ביושל ביושל ביושל ביושל ביושל ביושל
ביושל ביושל ביושל ביושל ביושל ביושל ביושל ביושל ביושל
ביושל ביושל

מקורות מסי 66, 80

אומנם עיין ש"ס מנחות ל"ז ע"א בעא מיניה פלימו מרבי מי שיש לו שני ראשים באיזה מהן מניח תפילין א"ל קום גלי או קבל עליך שמתא (או עמוד וצא בגלות או קבל עליך שמתא דאחוכי חייכה בי רש"י) אדהרי אתי ההוא גברא א"ל איתליד לי ינוקא דאית ליה תרי רשו כמה בעינן למיתב לכהין וכו'.

ובתוס' שם ד"ה אר קום גלי בעולם הזה ליכא אבל יש במדרש אש מודע הוציא מתחת קרקע אדם א' שיש לו שני ראשים לפני שלמה המלך ונשא אשה והוליד בנים (צא מהא ראמרו בש"ס חולין נ"ה ע"ב דכל יתר כנטול דמי ולהסוברים שטריפה אינו היה).

כיז"ב בשני ראשים וכיזצא כאשתו כראש אחד וכשכאו לחלק בנכם אביהם מי שיש לו שני ראשים שאל שני חלקים ובאו לדין לפני ש"ה ע"ה מ"ר ע"כ ובשמ"ק שם נ.א. שלמה כחכמתו הרתיח מים וכסה אחד מן הראשים ושפך הרותחים על ראש השני מומת צער הרותחים צעק בשני הראשים אמר שהע"ה ש.מ. דתולהה אחת לשתי הראשים ואין נדון אלא כאיש אחד ע"כ, יש לדון בדברים אלו האמודים שלכאודה משמע שרק שני ראשים היו להם ולא אברים אחדים וגם מערכת העצבים היתה להן משותף וצריך לימוד האם הואיל והוכרה שגם מערכת עצבים אחת להם וממילא בע"כ שהם גוף אחד אומנם יתכן גם אם לא היה כואב לשני הראשים ומחמת שלהם מערכת העצבים נפרדת גם לא מהכריח שהם שני אנשים שיתכן לומר שפיד שכ"ו שהם לא נפרדים לגמודי לכח"פ באברים שמערכת העצבים לפחות אחד ממילא איש אחד הוא ועיין.

TERATOLOGY 47:91-108 (1993)

Morphology of the Cardiovascular System in Conjoined Twins: Spatial and Sequential Segmental Arrangements in 36 Cases

> LEON M. GERLIS, JEONG-WOOK SEO, SIEW YEN HO, AND JE G. CHI National Heart and Lung Institute, London SW3 6LY, United Kingdom (L.M.G., S.Y.H.); Department of Pathology, Seoul National University College of Medicine, Seoul 110-460, Korea (J.-W.S., J.G.C.)

Dicephalus is characterized by two separate heads, two or more arms, but only two legs (Siebert et al., '89; Miyabara et al., '73). Such conjunction is also referred to as parapagus (Spencer, '92). Because both chests and abdomens are fused into a single trunk, and the alignment of the trunk and heads are parallel, there may be one heart or two hearts in parallel positions. Abnormal laterality, such as mirror-image arrangement or isomerism of right or left types, is very common in such situations. Cardiac lesions are frequently found in such cases as may be expected in singleton hearts with abnormal laterality ("heterotaxy"). When there is a fusion in the hearts, the form of the heart is similar to that of the compound heart in thoracopagus, which is discussed below.

מקור מסי 68

NURSING FORUM

VOLUME XVI NO. 3, 4 1977

One Must Die So the Other Might Live by Donald C. Drake

המשך בעמוד הבא

The twins' father and rabbis met with Dr. Koop on Sept. 20. And then, three days later, the rabbis met again with Dr. Koop, but this time alone.

Rabbi Feinstein did not attend the conferences, but instead sent his son-in-law, Rabbi M. D. Tendler, a noted Jewish authority on medical ethics, a professor of Talmudic law and chairman of the department of biology at Yeshiva University in New York.

Time and again Rabbi Tendler put the same question to Dr. Koop in different ways because the answer would be so important to the rabbinical discussion that would ensue.

Are the twins one baby or two babies?

If the twins were only one baby with two heads, then it would be ethical to remove Baby A as an unnecessary appendage.

If there were two babies with distinct nervous system, however, then that would require more scholarly discussion.

Each time Rabbi Tendler asked the question in a different way, Dr. Koop would come back with the same unequivocal reply:

Former District Attorney Arlen Specter, who represented the hospital in the case, felt that the only way to insure adequate protection for Dr. Koop was to get a court order authorizing him to do the surgery.

A three-judge panel of the Family Court heard Dr. Koop and the lawyers present their arguments in an empty courtroom on Oct. 10, which was Columbus Day, a holiday when the building would otherwise have been closed.

The arguments presented by the lawyers were surprisingly similar to the positions taken by the rabbis during their 11 days of discourse.

Common law in Pennsylvania states that death comes after the heart stops, the lawyers argued. Since there was only one complete heart, the twins constituted one person, and to remove one would be only to remove an appendage, like a gangrenous leg.

The judges dismissed this attempt at logic, which probably was just as well as far as the lawyers were concerned, since modern medicine tends to define death as the cessation of brain, rather than cardiac, activity.

The lawyers then went to their second line of reasoning and judicial precedent, which said that what might appear to be a crime is not a crime if a court rules that the good outweighs the bad and accordingly hands down a court order.

Because there is greater good served by saving one child instead of losing both of them, the court would be justified in issuing such an order, the lawyers insisted.

Then they cited a legal treatise on two mountain climbers, a survival story almost identical in principle to Rabbi Tendler's analogy about the parachute incident:

A mountain climber who falls from his perch is saved from instant death by a rope attached to a partner who has a more secure hold. But the hold is not so secure that he can keep both himself and his friend from plunging to their deaths. Because both would die under such circumstances, the climber with the more secure hold would be justified in cutting the rope.

The court apparently agreed with this logic. After a few minutes of deliberation it authorized Dr. Koop to proceed with the surgery.

Journal of Pediatric Surgery, Vol 26, No 1 (January), 1991

Xiphoomphaloischiopagus Tripus Conjoined Twins: Successful Separation Following Abdominal Wall Expansion

By L. Spitz, S.N.J. Capps, and E.M. Kiely London, England

THERE HAVE BEEN many publications concerning conjoined twins and all emphasize the need for careful investigation and planning prior to separation. We report the successful separation of twins joined over an extensive area from the mid sternum to the pelvis with particular reference to one of the most important aspects, primary closure of the abdominal wall defect using intraperitoneal tissue expanders and a myocutaneous flap from the fused limb.

MATERIALS AND METHODS

Case Report

The twins were born in the Sudan on September 1, 1986, to a 28-year-old (gravida 4, para 3) mother following an uncomplicated pregnancy. There was a strong family history of twins on both maternal and paternal sides, but these were not suspected antenatally. A cesarean section was performed after a footling presentation. The twins were referred to the Hospital for Sick Children, in December 1986 at the age of 3 months when their combined weight was 6.2 kg, having been bottle fed on demand.

Twin 1 was healthy and well nourished. Twin 2 appeared malnourished but alert and lively. They were joined from the midsternum to the pelvis and were lying obliquely at approximately 120° to one another. Above the area of fusion they appeared normal. There were two normal lower limbs and one fused extremity

The twins reported here are healthy, thriving, and developing well 17 months after separation. Continued attention to physiotherapy for their normal limbs is important to correct the abduction/flexion deformity. Assessment of renal and bladder function will be important as they grow and further surgery will be required in twin 1 for control of bladder emptying. Both children will be left with their abdominal colostomies for the foreseeable future because these simplify their management, particularly while they

adapt to their artificial limbs.

Birth Defects Original Article Series, Vol. III, No. 1; April, 1967.

Ethical and Moral Considerations in the Separation of Conjoined Twins

Summary of Two Dialogues between Physicians and Clergymen

C. K. Pepper, Th.D.*

The moral dilemma is that surgery to separate thoracopagus twins with one functioning heart would involve the death of one in order to give the stronger an opportunity for life.

First it must be decided whether to view the twins as one person with a parasitic growth or as two persons whose lives must be considered. Three possibilities emerge if the premise of two personalities is accepted. First, both will die with or without the extraordinary effort to help them survive. Second, both will survive with all the physical and psychiatric implications that this would produce in the patients and the family. Finally, surgical separation will give one child an opportunity for a normal life with the loss of the parasitic growth, or death of the other twin.

מקור מסי 74

Pediatr Surg Int (1997) 12

J. Raffensperger

A philosophical approach to conjoined twins

Abstract There are increasing numbers of attempts to surgically separate conjoined twins. Almost every type of conjoined twins have been separated, with varying results. Surgeons must often make the decision as to the desirability and feasibility of separation. These decisions are complicated by ethical problems that involve patient privacy, the allocation of shared organs, and in some instances the necessity for one twin to die to save the other. Although life as a conjoined twin would appear to be intolerable, there are historical as well as current instances of conjoined twins who have progressed to adulthood as relatively welladjusted individuals. Thus, in some situations, it may be better not to operate on these patients. At one time or another, when individual cases have been studied by theologians, all faiths have agreed that the sacrifice of one twin to save the other is ethical. When one twin is clearly stronger than the other and has the best chance for longterm survival, it also appears to be desirable to give that twin the shared organs that allow gastrointestinal and genitourinary function and ambulation. It is now possible to predict the pattern of shared organs in most cases based on an external examination. It is no longer necessary to subject these patients to prolonged, invasive tests, which may be dangerous and provide at best incomplete information. The surgeon should take great care to protect his patients' privacy and resist efforts by the media to create a "television circus" over these patients.

מקור מסי 74

איטליה

תינוקת שנולדה עם שני ראשים נותחה - וניצלה

תינוקת שנולדה עם שני ראשים נותרה בחיים, לאחר שהרופאים באימליה כרתו אחד מהם.

התינוקת, ששמה פדריקה, נולדה לפני כשבוע בבית־החולים בעיד פאלרמו שבסיציליה. מייד לאחר הלידה היא הועברה לביה"ח בטורינו, שם נותחה ואחר משני הראשים נכרת. לדעת הרופ־ אים, בכך ניצלו חיי הפעוטה.

לרברי מנהל המחלקה הניורוכירורגית בביה"ח, פרופ' לורנצו ג'ניטורי, מדובר במקרה נדיר. "תאי העובר עוברים שינויים במהלך ההר-יון, וחלק מהם הפכו לראש שני", הסביר. לדבריו, אחד הראשים היה "עיקרי" והאחר "משני". "נאל־ צתי לכרות את הראש המשני ולשתול חלק מה-איברים שהיו בו בתוך הראש העיקרי. למרבה המ-זל, הניתוח הצליח".

אתמול הוחזרה הפעוטה לבית הוריה בסיצי־ ליה, והרופאים צופים לה התפתחות גורמלית לח־ לוטיז.

יוסי בר, רומא

יום רביעי, י"ג בכסלו תשנ"ט – 2.12.1998

ידיעות אחרונות

סימו לא

ב״ה יום ו' עש״ק י' לעומר תשי״ז לפ״ק. להרב הגאון וכו' מוה״ר י. י. וואכטפויגל שליט״א.

וממילא ניחא שלענין תפילין ליכא ספק כלל שלא יניח על שני ראשים משום דגם בהבו"א ידע דנחשב כאדם אחד משום שבוא גוף אחד ורק בפדב"ב שאני כנ"ל משום דכתיב לגולגולת וז"ב.

ומה שהעיר כ״ת על שחלת פלימו בגמי בחיזה מהן מניח תפילין ול״ע לכחורה מחי הסברח לחת עדיפוח להחחד על השני ומה יש לדון בזה, חולי י״ל משום דהדרך הוח בכפילת חברים שחחד קען מחבירו ע״כ שחל חם זה סימן שהוח היחרת ע״כ יש להניח תפילין על הרחש הגדול מחבירו משום שמוכח שזהו העיקר — ובל״ל סיי נ״ח פוסק בשני עחולין וחחת נקובה בסומכי׳ דחם הקענה נקובה בשני עחולין וחחת נקובה בסומכי׳ דחם הקענה נקובה בשני משום דהקענות הוח סימן דהיח היחרה עיי״ש — בשרה משום דהקענות הוח סימן דהיח היחרה עיי״ש — גם חולי יש להסחפק חולי כח הרחש הוח יותר ברחש שבימין חו דלמח לח שנח דוגמת הסחפקות החום׳ ז״ל בב״ק דף מ״ה ד״ה מועד לקרן ימין עיי״ש.

י. מְצְוַת אֲכִילַת מַצָּה

לָאֵכֹל לֶחָם מַצָּה בְּלֵיל חַמְשָׁה פָשֶׁר בְּנִיסְן הָפְשׁוּי מִמִּין דָּנָן, שְׁנָּאֲמֵר: "בְּפֶרֶב תֹּאכְלוּ מַצּוֹת״. וּפֵרוּשוֹ : לֵיל חַמְשָׁה פָּשָׁר בְּנִיסָן בֵּין בּוְמַן שְּיִהְיָה שָׁם פָּסַח, אוֹ בִּוְמֵן שֶׁלֹא יִהְיָה שָׁם.

לא. מצות קדוש שבת בדברים

לְרַבֵּר דְּבָרִים בְּיוֹם שַבְּת בְּכְנִיסְתוֹ וְכֵן בִּיצִיאָתוֹ שְּיַחָיָה בְּהָם וַכָּר בְּדָלֵת הַיוֹם וּמְצְלְתוֹ וְהַבְּדְלְתוֹ וְהַבְּדְלְתוֹ וְאַחֲרָיוּ, שְּנְאָמֵר: ,וְכוֹר אֵתְיֹם בְּשְׁבְּח בְּשְׁבְּתוֹ וְאַחֲרָיוּ, שְּנְאָמֵר: ,וְכוֹר אֵתְשְׁבִּר בְּיְשְׁה אֵת יוֹם הַשְּבְּרוֹשׁ אָמְרוּ לְנוּ חְכְּמִינוּ, שְּדְבְרִים אלוּ וּבְּלְה. וּבְּבִּרוֹשׁ אָמְרוּ לְנוּ חְכְּמִינוּ, שְּדְבְרִים אלוּ בְּבָּרִים אָנוּ יִאָּמְרְן עֵל הַיִּין, שְׁבֵּן בָּא הַפּרוּשׁ: וְכְרָהוּ בֵּל נַיִּין. וְהַצְּנְיִן הוּא שְׁנוֹתְנִין בְּכוֹס רְכִיעִית יִין חֵי מִוֹב אוֹ מִוֹבְי הְיֹבִי מְּלְ לָא פְהוֹת מִזָּה שְּבְּל לֹא פְהוֹת מִזָּה, שְּבְּל לֹא פְהוֹת מִזָּה, שְּבְּל לֹא פְהוֹת מִזָּה, שְׁבְּל הַיִּבְי בְּלִין מְדִּישׁ שַּבְּת, כְּמוֹ שְּיִרוֹב הַנוֹסת בִין בִּלְרִין עְּלְיוֹ קְדוֹשׁ שַּבְּת, כְּמוֹ שִּיְרִכִין עֵּלְיוֹ קְדוֹשׁ שַּבְת, בְּמוֹ שִּרָת שַבְּת בַּם בִּיבִיים, וְכֵן בִּיצִיאַת שַבְּת בַּם בּוֹ בְּרָכִין עֵּלְ הַיִּוֹן לְכְבוֹד הַיוֹם, וְאוֹתָה בְּרָכָה שְׁלְ מִבְּת נַבְּרָבִית הַלְּבִין בִּיבִין עֵּלְ הָבִין בִּיבִים, וְבוֹ הִיוֹם, וְאוֹתָה בְּרָכָה שְׁלְּת בְּרָבְיוֹ עֵלְ הַבִּין הַ לְּבְרֵב הִיוֹם בְּרְכִין עֵּלְ הַיִּוֹן לְּבְבוֹד הֵיוֹם, וְאוֹתָה בְּרָכָה שְּלְ

תה. מֶצְרַת שׁוֹפֶר בְּ 'אשׁ־הַשְּׁנָה שְּנִּצְטַוּינוּ לְשְׁמֹפֵ קוֹל שׁוֹפֶר בְּיוֹם רְאשׁוֹן שֶׁל תִּשְׁרֵי שְׁזֹא רֹאשׁ־הַשְּׁנָה, וּכְדְתָנן בְּמַפֶּכֶת רֹאשׁ־ הַשְּׁנָה (בּא): בְּאָחָר בְּתִשְׁרֵי—רֹאשׁ־הַשְּׁנָה לְשָׁנִים, שְׁנֵּאֲמֵר "יוֹם תְּרוּפָה יִהְיָה לָכֶם": וְאַוִּ־פּל־פִּי שְׁאֵין כָּאן זַכֶּר לְתְרוּפָה זוֹ — אָם בְּשׁוֹפָר, אוֹ בִסְצַלְתַּיִם, אוֹ בְּכֶּל־שָּאָר כְּלֵי־נָגוֹן —מְפִּי הַשְּׁמִּרּ, אוֹ לְמְדוּ זִּכְרוֹנָם לְבְרָכָה (ר״ה לג ב). שָׁהִיא בְּ"שׁוֹפָר", כְּמוֹ שְּמָצִינוּ בְיוֹבַל שְׁנָּאֲבר בּוֹ "שׁוֹפְר" (ייקרא כה ט).

********************* המשך בעמוד הבא תכ. לְּקְרוֹת שְׁמֵע פַּצְמֵיִם בְּכָלּ־יוֹם שְּנְצִיוֹנוּ לְקְרוֹת שְׁמָע פַּצְמֵיִם בְּכָלּ־יוֹם שְּנְצִיוֹנוּ לְקְרוֹת בְּכְלֹּ־יוֹם עִרְכִית וְשְׁחָרִית בְּסִיק אָחָר מִן הַתּוֹרָה שְּנְפַוְר זָה. וְזָהוּ "שְׁמֵע יִשְׁרְאֵל יְיָ אֲלְהִינוּ יָיָ אָחָר״. וְעֵל פְּסוּק זָה נָאָמֵּר בְּקִבְּיְה בְּסִיקְּהְי. בְּשְׁרְהְיָּה בְּּסִיקְּהְי. בְּשְׁרְהְיָה בְּיִ אָרָם בְּעִיקְהְּי. וּכְא מִינוֹ עֵל זָה (ברמת פרא מינו): בְּשָׁבָּה שְׁבְּנִי אָרָם בְּמִין וְקָא משְׁמָע לְהוּ לְבַבְּנָן (ברמת ב). שְׁבְּשֵׁבְּה שְׁבְּנִי אָרָם שִׁוֹרְכִין - וְמְשְׁחָר. וֹיְצְנְוֹן בְּתְּבִין בְּשְׁרָה עֵּר בְּשְׁיֵבְר הַשְּׁחָר. וֹיְצְנְוֹן שְּחָר. וֹיְבְּנְוֹן שְּחָר. וֹיְבְּנְוֹן שְּחָרִיד" (וִקְרא כוּ וּ): וְכַן

"לא ישפב עד־יאכל טרף" (נסדבר כג כד), דַּמשְׁמְע: כָּל־שְׁצַת שְׁכִיכָה: וְעוֹד שְׁבְנֵי אֶדֶם חֲלוּקִים הַם בְּכִדּוֹתָם בְּצִּנְיַן הַשְּׁכִיבָה: יִשׁ מַהָּם-שָׁאִינָם שוֹכְבִין, עד מני הלולהו ונש-עד סופהו ונש-ששוכבין מַיָד בַּתְחָלֵת הַלֹּיִלָהוּ וֹמִפְנֵי כֵן אָמְרוֹ (ברכות פרא פרג). שופן קריצת-שפע בערכין - משעה שהלהנים נְכָנָסִין לאַכֹל בַּתְרוּמְתָן. דְּמַיְנוּ: צֵאת הַפּוֹכְבִים. עד שַּיַּצְלָה עמור הַשַּׁחַרוּ וְשָׁעָּה שֶׁבְּנֵי אַרָם קַמִין -משָׁסָע לְהוּ מִתְּחָלֵת הַיוֹם. כְּלוֹמֵר: כְּשְׁהַבֹּקֵר אוֹר כְּשָאָרֶם מַכִּיר אָת־חֲבֵרוֹ בְּרְחוֹק אַרְבֵּע אַמוֹת: עד שָלש שָעוֹת שְלַמוֹת. וְלֹא מַשְׁמָע לְהוּ הַקִּימָה כָּל־הַיוֹם כָּמוֹ הַשְּׁכִיכָה. שָאין דֶּרָךְ אָסָר מְבְּנֵי אָרָם שהוא בָרִיא שׁיָקום מַמְּטָתוֹ בְּסוֹף הַיוֹם או אַפלו בָאָסְצֶעוֹ. וְאָמְרוּ זַבְרוֹנֶם לְבְרָכָה (ברכוח ט ב) בּקריאַת־שְפַע דְשַחָרית - דְּמַכֶּל־מָקוֹם מְכֵּן וְאִילְדְּ, כְּלוֹמֵר: מְפּוֹף שֶׁלֹשׁ שֶׁעוֹת עֵד סוֹף הַיוֹם, םי שלא קרא (בְּלוֹמֵר: יְרוֹצָה לְקְרוֹת) — לא הִפְּסִיד, אָלָא שָלא יוכל לקרותה עם בּרְכוֹתִיהַ.

מקורות מסי 82, 86, 91, 96

ה. ביום השבת,

ביום השבת יערכנו לפני ה' תמיד.

בתפלתו לא כיון לצאת י״ח זכירה כדי שיצא ידי חובת קידוש דאורייתא מן המובחר במקום סעודה על הכוסי

מקור מסי 84

מב

ואלה דברי הרב רבנו משה אלשקר האחרונים שהשיב על תשובתו של הגאון זלהיה

והנה קריאת שמע המצוח היא הקריאה לא השמיעה דכתיב ודברת בם ואם קרא ולא השמיע לאזנו כתבו ז"ל שיצא והיכי שייך למימר מצות עשה לשמוע והמצוה בקריאה ואיך יעלה זה על הדעת וכן ספור יציאת מצרים נמי המצוה היא ההגדה בפה דכתים והגדת לבנך וגומר ומאי דכתב מר בחתימת דבריואף על פי שהשומעים קריאת שמע ולא קראו יוצאין כאלו קראו וכולי ודאי מלבד דרברים אלו נראין כסותרין את עצמן דיוצאין לחוד וכאלו קראו לחוד הנה אין להם עקר כלל דלעולם לא אשכחן מאן דקאמר דהשומע קריאת שמע כאלו קרא אותה ואי אפשר למימר הכי כיון שהמצוה בקריאה ולא בשמיעה כראמרינן ובהדייא כתב רבינו י' ט' אשבילי פרק ראוה: בית דין זה לשונו בברכות קריאת שמע ששליה צבור מוציא י"ח מהן אפילו את הבקי וכולי אבל קריאת שמע ותפילה אינו מוציא את הבקי כדאמריבן טעמא בירושלמי בדין הוא שיהיה כל אחד ואחד משגן בפיו וכולי וכן כתבו מן המפרשים ז"ל וכן כתוב בספר אבוררהם ז"ל ובקריאת שמע ובתפלה אם הוא שליח צבור מוציא את שאינו בקי אף על פי שיצא ודוקא בעשרה אבל ביחיד אף על פי שיצא אינו מוציא עד כאן וגדולה מואת יש מן המפרשים ז"ל שכתבו כי אלו הנוהגים לקרוא קריאת שמע עם הצבור בקול רם לא יפה הם עושים כי לפעמים יסמוך על שליח צבור בקריאת קצת מלות ולא יוציא אותם בפה מה שאין כן כשקורא לבדו

פימן רי האוכל פחות מכזית מה דינו

חולה שמאכילים אותו באמצעות צינור הנכנס דרך הגרון או דרך קיר הבטן לתוך הקיבה, אינו מברך תחלה וסוף כי בלא הנאת גרון אין זאת נחשבת אכילה פאמנם מביא השערים מצויינים בהלכה בשם המור וקציעה יו שאפילו אם אין לו שום טעימה בחיך, אם שבע מהן מברך עליהן וגם מוציא אחרים, וכ"כ באגלי טל בשחייב בברכה לפניה ולאחריה בי. ועיין גם בשו"ת לבושי מרדכי ב. ובשו"ת מחזה אברהם בי כותב דמה טוב שישמע בהמ"ז מאחר המחויב בבהמ"ז ויוציאו י"ה. וכותב הגרא"י וולדינברג שליט"א ב" שבביה"ח הא מצוי זה שישכב באותו חדר עוד אחד שאוכל בדרך טבעי שיוכל להוציאו בבהמ"ז, ולא פעם יחיה עי"כ חולה המדקדק ומחזר אחר מצוות לקיימן ומצטער כשאין בידו לקיימן.

פימן תעה יתר דיני הסדר

חולה שמאכילים אותו דרך צינור לתוך בטנו (זונדא) לא יצא ידי חובתו באכילת מצה ומרור או בשתיית ד' כוסות, ולכן לא יברך עליהם לא ברכת הנהנין, לא ברכת המצוות ולא ברכה אחרונה. אמנם אם אפשר, ישתדל לצאת חובתו של כל אלה הברכות על ידי זה שישמע אותם ממישהו אחר שגם אוכל ושותה יחד אתו ומברך לעצמו, וגם מכוון להוציאו בברכותיו 12.

מקורות מסי 90, 93